DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 31 maja 1937 r.

Nr 14

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 maja 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 maja 1937 r. (poz. 427).

Przekład.

Paryż, dn. 30 kwietnia 1937 r.

AMBASADA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
82/F/10.

Panie Ministrze,

Powołując się na rozmowy, jakie miały miejsce między Ministerstwem Spraw Zagranicznych a Ambasadą Polski, mam zaszczyt, z polecenia mego Rządu, zaproponować Waszej Ekscelencji następujące Porozumienie:

1) Prowizoryczny Układ handlowy, zawarty między Francją a Polską dnia 18 lipca 1936 r. jest przedłużony, z zastrzeżeniem poniższej zmiany, jak również i teksty dołączone do tego Układu, do dnia 15 maja 1937 r.

2) tekst artykułu 5 Prowizorycznego Układu Handlowego, zawartego między Polską a Francją dnia 18 lipca 1936 r. zostaje zmieniony jak następuje:

„Postanowienia artykułów Konwencji z dn. 9 grudnia 1924 r. inne aniżeli te, które są zawarte w artykułach: 1 do 8, 13, 16 (1), 17 i 33, pozostają prowizorycznie w mocy.

Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się podjąć rokowania celem ponownego dostosowania tych postanowień.

Rokowania te winny być doprowadzone do końca przed dniem 15 maja 1937 r. W razie, gdyby nie zostały one doprowadzone do końca, niniejsze Porozumienie zostaje z tą datą uchylone."

3) Niniejsze Porozumienie będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie równocześnie z dokumentami ratyfikacyjnymi wspomnianego wyżej Prowizorycznego Układu Handlowego. Obydwie Wysokie Umawiające się Strony zgadzają się wszakże na prowizoryczne stosowanie Porozumienia począwszy od dnia 1 maja 1937 r.

Paris, le 30 Avril 1937.

AMBASADA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
82/F/10.

Monsieur le Ministre,

Me référant aux entretiens qui ont eu lieu entre le Ministère des Affaires Etrangères et l'Ambassade de Pologne, j'ai l'honneur, d'ordre de mon Gouvernement, de proposer à Votre Excellence l'Arrangement suivant:

1. L'Accord commercial provisoire conclu entre la France et la Pologne le 18 Juillet 1936 est prorogé, sous réserve de la modification ci-après, jusqu'au 15 Mai 1937 ainsi que les textes annexés à cet Accord.

2. Le texte de l'article 5 de l'Accord commercial provisoire conclu entre la Pologne et la France le 18 Juillet 1936 est modifié comme suit:

„Les dispositions des articles de la Convention du 9 Décembre 1924 autres que celles contenues dans les articles: 1 à 8, 13, 16 (1), 17 et 33 demeureront provisoirement en vigueur.

„Les Hautes Parties Contractantes poursuivront les négociations en vue de la réadaptation de ces dispositions.

„Ces pourparlers devront aboutir avant le 15 Mai 1937. S'ils n'aboutissaient pas, le présent Accord deviendrait caduc à cette date".

3. Le présent Arrangement sera ratifié et les instruments de ratification en seront échangés à Varsovie simultanément avec les instruments de ratification dudit Accord commercial provisoire. Toutefois, les deux Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour le mettre en application provisoire à dater du 1er Mai 1937.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za poinformowanie mnie, czy Rząd Republiki Francuskiej przyjmuje zaproponowane Porozumienie.

Zechce Pan, Panie Ministrze, przyjąć zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

J. Łukasiewicz

Do Jego Ekscelencji
Pana Ivona DELBOS
Ministra Spraw Zagranicznych
w Paryżu.

Je serais obligé à Votre Excellence de vouloir bien m'informer si le Gouvernement de la République Française accepte l'arrangement proposé.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma très haute considération.

J. Łukasiewicz

Son Excellence
Monsieur Yvon DELBOS
Ministre des Affaires Etrangères
Paris.

Paryż, dn. 30 kwietnia 1937 r.

REPUBLIKA FRANCUSKA

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH

—

Dyrekcja Spraw Politycznych
i Handlowych.

—

Stosunki handlowe.

Panie Ambasadorze,

W dniu dzisiejszym Wasza Ekscelencja zechciała skierować do mnie następujące pismo:

„Powołując się na rozmowy, jakie miały miejsce między Ministerstwem Spraw Zagranicznych a Ambasadą Polski, mam zaszczyt, z polecenia mego Rządu, zaproponować Waszej Ekscelencji następujące porozumienie:

1) Prowizoryczny Układ Handlowy, zawarty między Francją a Polską dnia 18 lipca 1936 r. jest przedłużony z zastrzeżeniem poniższej zmiany, jak również i teksty załączone do tego Układu, do dnia 15 maja 1937 r.

2) Tekst artykułu 5 Prowizorycznego Układu Handlowego, zawartego między Polską a Francją dnia 18 lipca 1936 r. zostaje zmieniony jak następuje:

„Postanowienia artykułów Konwencji z dn. 9 grudnia 1924 r. inne aniżeli te, które są zawarte w artykułach: 1 do 8, 13. 16 (1), 17, i 33, pozostają prowizorycznie w mocy.

Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się podjąć rokowania celem ponownego dostosowania tych postanowień.

Rokowania te winny być doprowadzone do końca przed dn. 15 maja 1937 r. W razie, gdyby nie zostały one doprowadzone do końca, niniejsze Porozumienie zostaje z tą datą uchylone.

3) Niniejsze Porozumienie będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie równocześnie z dokumentami ratyfikacyjnymi wspomnianego wyżej Prowizorycznego Układu Handlowego. Obydwie Wysokie Umawiające się Strony zgadzają się na prowizoryczne stosowanie Porozumienia począwszy od dnia 1 maja 1937 r.

Paris, le 30 Avril 1937.

REPUBLIQUE FRANÇAISE

MINISTÈRE
des
AFFAIRES ETRANGÈRES

—

Direction des Affaires
politiques et commerciales

—

Relations Commerciales

Monsieur l'Ambassadeur,

A la date de ce jour, Votre Excellence à bien voulu m'adresser la lettre suivante:

„Me référant aux entretiens qui ont eu lieu entre le Ministère des Affaires Etrangères et l'Ambassade de Pologne, j'ai l'honneur, d'ordre de mon Gouvernement, de proposer à Votre Excellence l'Arrangement suivant:

„1. L'Accord commercial provisoire conclu entre la France et la Pologne le 18 juillet 1936 est prorogé, sous réserve de la modification ci-après, jusqu'au 15 Mai 1937 ainsi que les textes annexés à cet accord.

„2. Le texte de l'article 5 de l'Accord commercial provisoire conclu entre la France et la Pologne le 18 juillet 1936 est modifié comme suit:

„Les dispositions des articles de la Convention du 9 décembre 1924 autres que celles contenues dans les articles 1 à 8, 13, 16 (1), 17 et 33 demeureront provisoirement en vigueur.

„Les Hautes Parties Contractantes poursuivront les négociations en vue de la réadaptation de ces dispositions.

„Ces pourparlers devront aboutir avant le 15 Mai 1937. S'ils n'aboutissaient pas le présent accord deviendrait caduc à cette date."

3. Le présent Arrangement sera ratifié et les instruments de ratification en seront échangés à Varsovie simultanément avec les instruments de ratification dudit accord commercial provisoire Toutefois, les deux Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour le mettre en application provisoire à dater du 1er mai 1937.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za poinformowanie mnie, czy Rząd Republiki Francuskiej przyjmuje zaproponowane Porozumienie."

Mam zaszczyt potwierdzić Waszej Ekscelencji odbiór powyższego pisma i powiadomić o zgodzie Rządu Francuskiego na postanowienia stanowiące przedmiot tegoż pisma.

Zechce Pan, Panie Ambasadorze, przyjąć zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

Za Ministra Spraw Zagranicznych
Minister Pełnomocny
Dyrektor Spraw Politycznych i Handlowych:

Alexis Leger

Jego Ekscelencja
Pan Juliusz ŁUKASIEWICZ
Ambasador Polski
w Paryżu

„Je serais obligé à Votre Excellence de vouloir bien m'informer si le Gouvernement de la République accepte l'Arrangement proposé."

J'ai l'honneur d'accuser réception à Votre Excellence de cette communication et de Lui donner l'accord du Gouvernement français aux dispositions qui en font l'objet.

Veuillez agréer, Monsieur l'Ambassadeur, les assurances de ma très haute considération.

Pour le Ministre des Affaires Etrangères
Le Ministre Plénipotentiaire
Sous — Directeur des Relations Commerciales:

Alexis Leger

Son Excellence
Monsieur Jules LUKASIEWICZ
Ambassadeur de Pologne
à Paris.

428

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 18 maja 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Irakiem w formie not, wymienionych w Bagdadzie dnia 6 marca 1937 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Irakiem w formie not, wymienionych w Bagdadzie dnia 6 marca 1937 r.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1937 r. Nr 37, poz. 280).

Przekład.

POSELSTWO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
W IRAKU.

Bagdad, 6 marca 1937 r.

Panie Ministrze,

Powołując się na rozmowy prowadzone w sprawie zawarcia prowizorycznego Porozumienia Handlowego pomiędzy Irakiem i Polską, mam zaszczyt zaproponować Waszej Ekscelencji w imieniu Rządu Polskiego następujące porozumienie:

(1) Wszystkie produkty gleby lub przemysłowe pochodzące i przychodzące z obszaru celnego Polski, przywożone do celnego obszaru Iraku z przeznaczeniem dla spożycia, składu, reekspedycji lub tranzytu, będą podlegały podczas trwania niniejszego porozumienia traktowaniu, przyznanemu narodowi najbardziej uprzywilejowanemu. Mianowicie nie mogą one w żadnym wypadku podlegać wyższym lub innym opłatom albo ograniczeniom niż tym, jakim podlegają produkty lub towary narodu najbardziej uprzywilejowanego.

(2) Wszystkie produkty gleby lub przemysłowe pochodzące i przychodzące z obszaru celnego Iraku, przywożone do celnego obszaru Polski z przeznaczeniem dla spożycia, składu, reekspedycji lub tranzytu, będą podlegały podczas trwania niniejszego porozumienia traktowaniu, przyznanemu narodowi najbardziej uprzywilejowanemu. Mianowicie nie mogą one w żadnym wypadku podlegać wyższym lub innym opłatom albo ograniczeniom niż tym, jakim podlegają produkty lub towary narodu najbardziej uprzywilejowanego.

(3) Rozumie się, że powyższy system zostaje przyznany pod warunkiem ścisłej wzajemności z zastrzeżeniem: a) przywilejów wynikających z obrotu pogranicznego z krajami sąsiednimi, z unii celnych, z systemu celnego pomiędzy częściami polską i niemiecką Górnego Śląska oraz przywilejów, jakie mogą być przyznane przez Polskę Estonii, Finlandii, Łotwie i Litwie; b) ulg przyznanych lub które mogłyby być przyznane w przyszłości przez Irak krajowi sąsiedniemu dla ułatwienia obrotu pogranicznego, zarówno jak i korzyści wynikających z unii celnej, która mogłaby być zawarta przez Irak i korzyści specjalnych, które w zakresie celnym mógłby Irak przyznać produktom naturalnym lub przetworom, pochodzącym z Turcji lub jakiegokolwiek innego kraju, którego terytorium stanowiło w 1914 roku część integralną Cesarstwa Ottomańskiego w Azji.

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 maja 1937 r. (poz. 428).

POSELSTWO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
W IRAKU

LEGATION
DE LA REPUBLIQUE DE POLOGNE
EN IRAK

Bagdad, le 6 Mars 1937.

Monsieur le Ministre,

En me référant aux pourparlers engagés au sujet de la conclusion d'un Arrangement commercial provisoire entre l'Irak et la Pologne, j'ai l'honneur de proposer à Votre Excellence, au nom du Gouvernement Polonais, l'Arrangement suivant:

(1) Tous les produits du sol ou de l'industrie originaires et en provenance du territoire douanier de Pologne qui seront importés sur le territoire douanier d'Irak et qui sont destinés, soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexpédition, soit au transit, seront soumis pendant la durée du présent Arrangement au traitement accordé à la nation la plus favorisée. Notamment, ils ne pourront, en aucun cas, être soumis à des droits ni plus élevés, ni autres, ni à des restrictions autres, que ceux qui frappent les produits ou les marchandises de la nation la plus favorisée.

(2) Tous les produits du sol ou de l'industrie originaires et en provenance du territoire douanier de l'Irak qui seront importés sur le territoire douanier polonais et qui sont destinés, soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexpédition, soit au transit, seront soumis, pendant la durée du présent Arrangement, au traitement accordé à la nation la plus favorisée. Notamment, ils ne pourront en aucun cas, être soumis à des droits ni plus élevés ni autres, ni à des restrictions autres, que ceux qui frappent les produits ou les marchandises de la nation la plus favorisée.

(3) Il est entendu que ce régime est accordé, à condition de parfaite réciprocité, sous réserve: (a) des privilèges résultant du trafic frontalier avec les pays limitrophes, des unions douanières, du régime douanier entre les parties polonaise et allemande de la Haute-Silésie et des privilèges à accorder par la Pologne à l'Estonie, la Finlande, la Lettonie et la Lithuanie; (b) des avantages accordés ou qui pourraient être accordés ultérieurement par l'Irak à un pays limitrophe pour faciliter le trafic frontière, ainsi que ceux résultant d'une union douanière qui pourrait être conclue par l'Irak, et des avantages spéciaux qu'en matière douanière l'Irak pourrait consentir aux produits naturels ou fabriqués, originaires de la Turquie ou d'un pays quelconque dont le territoire, en 1914, faisait intégralement partie de l'Empire Ottoman en Asie.

(4) W celu zapewnienia korzyści niniejszego porozumienia towarom pochodzącym i przychodzącym z terytorium jednej z dwóch Wysokich Układających się Stron, Wysokie Układające się Strony będą mogły wymagać, aby towary te były zaopatrywane przy ich imporcie w świadectwa pochodzenia.

(5) Rząd Polski, któremu powierzone zostało prowadzenie spraw zagranicznych Wolnego Miasta Gdańska, zgodnie z artykułem 104 Traktatu Wersalskiego i artykułami 2 i 6 Konwencji Paryskiej pomiędzy Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem z dnia 9 listopada 1920 r., zastrzega sobie prawo oświadczyć, że Wolne Miasto jest stroną kontraktującą w niniejszym porozumieniu i że bierze na siebie obowiązki oraz nabywa w nim ustalone prawa.

Zastrzeżenie to nie dotyczy postanowień niniejszego porozumienia, które Rzeczpospolita Polska odnośnie Wolnego Miasta Gdańska już zawarła na zasadzie praw, przysługujących Polsce traktatowo.

(6) Niniejsza nota zarówno jak i Pańska odpowiedź akceptująca ją będą uważane jako urzędowe dokumenty prowizorycznego porozumienia handlowego, jakie nastąpiło pomiędzy obu krajami. Porozumienie będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Bagdadzie w najbliższym czasie. Wejdzie ono w życie w 30 dni po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i pozostanie w mocy przez 3 miesiące po dacie, w której jeden z Rządów powiadomi drugi o wypowiedzeniu porozumienia.

Zechce Pan przyjąć, Ekscelencjo, wyrazy mojego bardzo wysokiego poważania

Stanisław Hempel

Do
Jego Ekscelencji
Pana Doktora Naji-al-Asil
Ministra Spraw Zagranicznych
Bagdad.

(4) Pour assurer aux marchandises originaires et en provenance du territoire de l'une des deux Hautes Parties Contractantes le bénéfice du présent Arrangement, les Hautes Parties Contractantes pourront exiger que ces marchandises soient accompagnées à leur importation des certificats d'origine.

(5) Le Gouvernement Polonais, auquel il appartient d'assurer la conduite des affaires extérieures de la Ville Libre de Dantzig en vertu de l'article 104 du Traité de Versailles et des articles 2 et 6 de la Convention de Paris entre la Pologne et la Ville Libre de Dantzig en date du 9 novembre 1920, se réserve le droit de déclarer que la Ville Libre est Partie contractante du présent Arrangement et qu'elle accepte les obligations et acquiert les droits en dérivant. Cette réserve ne se rapporte pas aux dispositions du présent Arrangement que la République de Pologne a contracté en ce qui concerne la Ville Libre de Dantzig conformément à ses droits découlant des traités y relatifs.

(6) La présente note et votre réponse d'acceptation seront considérées comme les documents officiels de l'arrangement commercial provisoire intervenu entre les deux pays, qui, sera ratifié et les instruments de ratification en seront échangés à Bagdad aussitôt que faire se pourra. Il entrera en vigueur 30 jours après la date de l'échange des ratifications et restera en vigueur 3 mois après la date à laquelle l'un des deux Gouvernements aura notifié à l'autre sa dénonciation de l'Arrangement.

Veuillez agréer, Excellence, les assurances de ma très haute considération.

M. P. *Stanisław Hempel*

À Son Excellence
Monsieur le Docteur Naji-al-Asil,
Ministre des Affaires Etrangères,
Bagdad.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
BAGDAD, IRAK.
Nr 2339.

Data 6 marca 1937 r.

Panie Ministrze,

Mam zaszczyt potwierdzić odbiór noty Pańskiej z dzisiejszą datą, powiadamiającą mnie, że Rząd Polski proponuje zawrzeć z Irakiem następujące prowizoryczne porozumienie handlowe:

„(1) Wszystkie produkty gleby lub przemysłowe pochodzące i przychodzące z obszaru celnego Polski, przywożone do celnego obszaru Iraku z przeznaczeniem dla spożycia, składu, reekspedycji lub tranzytu, będą podlegały podczas trwania niniejszego porozumienia traktowaniu, przyznanemu narodowi najbardziej

MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS
BAGHDAD, IRAQ.
No. 2339.

Date 6 Mars, 1937.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'accuser réception de votre note en date d'aujourd'hui, me faisant connaître que le Gouvernement Polonais propose de conclure avec l'Irak l'Arrangement commercial provisoire suivant:

„(1) Tous les produits du sol ou de l'industrie originaires et en provenance du territoire douanier de Pologne qui seront importés sur le territoire douanier d'Irak et qui sont destinés, soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexpédition, soit au transit, seront soumis, pendant la durée du présent Arran-

uprzywilejowanemu. Mianowicie nie mogą one w żadnym wypadku podlegać wyższym lub innym opłatom albo ograniczeniom niż tym, jakim podlegają produkty lub towary narodu najbardziej uprzywilejowanego.

(2) Wszystkie produkty gleby lub przemysłowe pochodzące i przychodzące z obszaru celnego Iraku, przywożone do celnego obszaru Polski z przeznaczeniem dla spożycia, składu, reekspedycji lub tranzytu, będą podlegały podczas trwania niniejszego porozumienia traktowaniu, przyznanemu narodowi najbardziej uprzywilejowanemu. Mianowicie nie mogą one w żadnym wypadku podlegać wyższym lub innym opłatom albo ograniczeniom niż tym, jakim podlegają produkty lub towary narodu najbardziej uprzywilejowanego.

(3) Rozumie się, że powyższy system zostaje przyznany pod warunkiem ścisłej wzajemności z zastrzeżeniem: a) przywilejów wynikających z obrotu pogranicznego z krajami sąsiednimi, z unii celnych, z systemu celnego pomiędzy częściami polską i niemiecką Górnego Śląska oraz przywilejów, jakie mogą być przyznane przez Polskę Estonii, Finlandii, Łotwie i Litwie; b) ulg przyznanych lub które mogłyby być przyznane w przyszłości przez Irak krajowi sąsiedniemu dla ułatwienia obrotu granicznego, zarówno jak i korzyści wynikających z unii celnej, która mogłaby być zawarta przez Irak i korzyści specjalnych, które w zakresie celnym mógłby Irak przyznać produktom naturalnym lub przetworom, pochodzącym z Turcji lub jakiegokolwiek innego kraju, którego terytorium stanowiło w 1914 roku część integralną Cesarstwa Ottomańskiego w Azji.

(4) W celu zapewnienia korzyści niniejszego porozumienia towarom pochodzącym i przychodzącym z terytorium jednej z dwóch Wysokich Układających się Stron, Wysokie Układające się Strony będą mogły wymagać, aby towary te były zaopatrywane przy ich imporcie w świadectwa pochodzenia.

(5) Rząd Polski, któremu powierzone zostało prowadzenie spraw zagranicznych Wolnego Miasta Gdańska, zgodnie z artykułem 104 Traktatu Wersalskiego i artykułami 2 i 6 Konwencji Paryskiej pomiędzy Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem z dnia 9 listopada 1920 r., zastrzega sobie prawo oświadczyć, że Wolne Miasto jest stroną kontraktującą w niniejszym porozumieniu i że bierze na siebie obowiązki oraz nabywa w nim ustalone prawa.

Zastrzeżenie to nie dotyczy postanowień niniejszego porozumienia, które Rzeczpospolita Polska odnośnie Wolnego Miasta Gdańska już zawarła na zasadzie praw, przysługujących Polsce traktatowo.

(6) Jestem upoważniony do oświadczenia, że Rząd Iraku zgadza się na porozumienie proponowane notą Pańską z daty dzisiejszej oraz

gement au traitement accordé à la nation la plus favorisée. Notamment, ils ne pourront, en aucun cas, être soumis, à des droits ni plus élevés, ni autres, ni a des restrictions autres, que ceux qui frappent les produits ou les marchandises de la nation la plus favorisée.

(2) Tous les produits du sol ou de l'industrie originaires et en provenance du territoire douanier de l'Irak qui seront importés sur le territoire douanier polonais et qui sont destinés, soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexpédition, soit au transit, seront soumis, pendant la durée du présent Arrangement, au traitement accordé à la nation la plus favorisée. Notamment, ils ne pourront, en aucun cas, être soumis à des droits ni plus élevés ni autres ni à des restrictions autres, que ceux qui frappent les produits ou les marchandises de la nation la plus favorisée.

(3) Il est entendu que ce régime est accordé, à condition de parfaite réciprocité, sous réserve (a) des privilèges résultant du trafic frontalier avec les pays limitrophes, des unions douanières, du régime douanier entre les parties polonaise et allemande de la Haute-Silésie et des privilèges à accorder par la Pologne à l'Estonie, la Finlande, la Lettonie et la Lithuanie; (b) des avantages accordés ou qui pourraient être accordés ultérieurement par l'Irak à un pays limitrophe pour faciliter le trafic-frontière, ainsi que ceux résultant d'une union douanière qui pourrait être conclue par l'Irak, et des avantages spéciaux qu'en matière douanière l'Irak pourrait consentir aux produits naturels ou fabriqués, originaires de la Turquie ou d'un pays quelconque dont le territoire, en 1914, faisait intégralement partie de l'Empire Ottoman en Asie.

(4) Pour assurer aux marchandises originaires et en provenance du territoire de l'une des deux Hautes Parties Contractantes le bénéfice du présent Arrangement, les Hautes Parties Contractantes pourront exiger que ces marchandises soient accompagnées à leur importation des certificats d'origine.

(5) Le Gouvernement Polonais auquel il appartient d'assurer la conduite des affaires extérieures de la Ville Libre de Dantzig en vertu de l'article 104 du Traité de Versailles et des articles 2 et 6 de la Convention de Paris entre la Pologne et la Ville Libre de Dantzig en date du 9 novembre 1920, se réserve le droit de déclarer que la Ville Libre est Partie contractante du présent Arrangement et qu'elle accepte les obligations et acquiert les droits en dérivant. Cette réserve ne se rapporte pas aux dispositions du présent Arrangement que la République de Pologne a contracté en ce qui concerne la Ville Libre de Dantzig conformément à ses droits découlant des traités y relatifs.

(6) Je suis autorisé à déclarer que le Gouvernement de l'Irak accepte l'Arrangement proposé par votre note en date d'aujourd'hui et

zgadza się również, aby nota niniejsza i Pańska wyżej wspomniana nota były uważane jako urzędowe dokumenty prowizorycznego porozumienia handlowego, jakie nastąpiło pomiędzy obu krajami. Porozumienie będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Bagdadzie w najbliższym czasie. Wejdzie ono w życie w 30 dni po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i pozostanie w mocy przez 3 miesiące po dacie, w której jeden z Rządów powiadomi drugi o wypowiedzeniu porozumienia.

Zechce Pan przyjąć, Ekscelencjo, wyrazy mojego bardzo wysokiego poważania.

Naji - al - Asil

Do
Jego Ekscelencji
Pana Stanisława Hempla
Posła Nadzwyczajnego i Ministra
Pełnomocnego Polski
Bagdad.

accepte également que la présente et votre note susmentionnée soient considérées, comme les documents officiels de l'Arrangement commercial provisoire intervenu entre les deux pays, qui, sera ratifié et les instruments de ratification en seront échangés à Bagdad aussitôt que faire se pourra. Il entrera en vigueur 30 jours après la date de l'échange des ratifications et restera en vigueur 3 mois après la date à laquelle l'un des deux Gouvernements aura notifié à l'autre sa dénonciation de l'Arrangement.

Veuillez agréer, Excellence, les assurances de ma très haute considération.

M. P. *Naji - al - Asil*

Son Excellence
Monsieur Stanislas Hempel,
Envoyé Extraordinaire et Ministre
Plénipotentiaire, de la République de Pologne,
Bagdad.

429

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SKARBU I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 marca 1937 r.

o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się co następuje:

§ 1. Wartość znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych listów i kartek rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 370), ustala się na rok budżetowy 1937/38 jak następuje:

b) znaczka ciemnooranżowego na . 12 gr.
a) znaczka fioletowego na . . . 6 gr

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 marca 1937 r. Nr 24, poz. 155).

430

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1937 r.

w sprawie utworzenia podurzędu celnego w siedzibie przedsiębiorstwa „Société Textile La Czenstochovienne, Towarzystwo Przędzalnicze La Czenstochovienne — Francuska Spółka Akcyjna" w Częstochowie.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach tworzy się w siedzibie przedsiębiorstwa „Société Textile La Czenstochovienne, Towarzystwo Przędzalnicze La Czenstochovienne Francuska Spółka Akcyjna" w Częstochowie podurząd celny pod nazwą: „Podurząd Celny w Częstochowie — Towarzystwo Przędzalnicze La Czenstochovienne".

Urzędem macierzystym tego podurzędu jest Urząd Celny w Lublińcu.

§ 2. Do zakresu działania podurzędu należy w przywozie odprawa celna wszystkich towarów, stanowiących surowce i półfabrykaty, przeznaczone do przerobu i zużycia w zakładach przedsiębiorstwa „Towarzystwo Przędzalnicze La Czenstochovienne", w wywozie zaś odprawa celna towarów wyprodukowanych w zakładach wymienionego przedsiębiorstwa i wysyłanych przez nie za granicę.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: E. *Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1937 r. Nr 37, poz. 282).

431

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 maja 1937 r.

o obrocie solą.

Na podstawie §§ 2, 3, 4 p. 2 i 3, 5, 6 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 1043) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 101, poz. 873) oraz art. 9 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny" (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497) i art. 2, 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 616) — zarządzam co następuje:

PRZEPISY WSTĘPNE.

§ 1. Przez sól, którą obrót stanowi wyłączny przywilej Skarbu Państwa w myśl § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 1043), rozumieć należy wszelką sól jadalną (chlorek sodu), zarówno czystą jak i zmieszaną z innymi ciałami.

§ 2. (1) Wyraz „sól" użyty w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznacza wszelką sól jadalną w pojęciu § 1 bez względu na jej rodzaj lub przeznaczenie.

(2) Wyrazy „sól kuchenna" oznaczają sól przeznaczoną do spożycia przez ludzi, konserwowania artykułów żywności lub do wyrobu środków konserwujących artykuły żywności.

(3) Wyrazy „sól kąpielowa" oznaczają sól przeznaczoną do przyrządzania kąpieli leczniczych i kosmetycznych.

(4) Wyrazy „sól bydlęca" oznaczają sól przeznaczoną do celów hodowlano-rolniczych.

(5) Wyrazy „sól rybacka" oznaczają sól przeznaczoną dla przemysłu rybackiego do solenia ryb i krabów.

(6) Wyrazy „sól przemysłowa" oznaczają sól przeznaczoną dla specjalnych przemysłów chemicznych (sól chemiczna) i dla celów przemysłowo-technicznych (sól techniczna).

(7) Wyraz „solanka" oznacza roztwór soli pochodzący z naturalnych źródeł.

§ 3. (1) „Hurtownikami" w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są sprzedawcy odprzedający sól na mocy zawartych z nimi przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny" umów przewidzianych w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 616).

(2) „Hurtowniami" w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są przedsiębiorstwa sprzedaży soli prowadzone przez hurtowników.

PRZEPISY OGÓLNE.

§ 4. (1) Sól może być wprowadzana do obrotu wyłącznie przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny".

(2) Przywóz soli z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska jako też i wywóz soli za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, wymaga, gdy osobą przywożącą lub wywożącą sól nie jest Polski Monopol Solny, zezwolenia Ministra Skarbu.

(3) Sól może być sprzedawana tylko po cenach ustalanych przez Ministra Skarbu.

(4) Sól nie może być przedmiotem handlu domokrążnego, ani obnośnego.

§ 5. (1) Sól kuchenna wprowadzona do obrotu przez Polski Monopol Solny oraz sól przywożona z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska podlega opłacie monopolowej w wysokości, licząc od 100 kg:

1) od soli białej — zł 13.50
2) od soli szarej — zł 8,50

(2) Sól kąpielowa, bydlęca, rybacka, przemysłowa, solanka oraz sól wywożona za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, jest wolna od opłaty monopolowej.

§ 6. (1) Sprzedawcy soli są obowiązani do udzielania władzom skarbowym i organom przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny" wszelkich wyjaśnień związanych z prowadzeniem sprzedaży soli.

(2) Hurtownicy obowiązani są ponadto do:
1) prowadzenia ksiąg:
   a) obrotu solą, według załączonego wzoru (załącznik 1),
   b) rozchodu soli oraz należności i wpłat na rzecz Polskiego Monopolu Solnego, według załączonego wzoru (załącznik 2),
2) okazywania władzom skarbowym i organom Polskiego Monopolu Solnego wszelkich dowodów i ksiąg związanych z prowadzeniem sprzedaży soli.

(3) Księgi i dowody, przewidziane w ust. (2) paragrafu niniejszego hurtownicy powinni przechowywać przez 5 lat od chwili zamknięcia księgi bądź wystawienia dowodu.

§ 7. Władze skarbowe są uprawnione do sprawowania nad hurtowniami (niezależnie od nadzoru nad przestrzeganiem obowiązujących przepisów) nadzoru nad wywiązywaniem się przez hurtowników z umów o sprzedaż soli, zawartych z Polskim Monopolem Solnym, w myśl postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 616).

OBRÓT SOLĄ.

I. Sól kuchenna.

§ 8. (1) Sól kuchenna będzie wprowadzana do obrotu w postaci soli warzonej (białej) lub kamiennej mielonej (białej lub szarej).

(2) Kupno i sprzedaż soli kuchennej nie wymaga zezwolenia.

(3) Sól kuchenna nie może być sprzedawana w opakowaniach kartonowych innych niż monopolowe.

(4) Osoby, posiadające zezwolenie na przerób soli na środki przeznaczone do konserwowania artykułów żywności, mogą nabywać sól kuchenną tylko w miejscu wskazanym w zezwoleniu.

II. Sól kąpielowa.

§ 9. (1) Sól kąpielowa będzie wprowadzana do obrotu w postaci szarej soli warzonej.

(2) Kupno i sprzedaż soli kąpielowej nie wymaga zezwolenia.

(3) Używanie soli kąpielowej do spożycia przez ludzi oraz do wyrobu i przerobu artykułów żywności jest wzbronione.

III. Sól bydlęca.

§ 10. (1) Sól bydlęca będzie wprowadzana do obrotu w postaci szarej soli mielonej skażonej (również w brykietach) i w postaci brył lub omoków soli nieskażonej.

(2) Osobom posiadającym zezwolenie na przerób soli na środki odżywcze dla zwierząt może być sprzedawana szara sól mielona nieskażona.

§ 11. Kupno i sprzedaż soli bydlęcej skażonej (mielonej i w brykietach) nie wymaga zezwolenia.

§ 12. (1) Sól bydlęca nieskażona (bryły, omoki) może być nabywana tylko przez osoby posiadające zaświadczenie zarządu gminy o ilości głów posiadanego inwentarza żywego, dla którego sól ma być przeznaczona. Zaświadczenia te są ważne na jeden rok kalendarzowy.

(2) Hurtownikowi nie wolno sprzedać więcej nieskażonej soli bydlęcej niż po 7 kg na konia lub krowę i po 3 kg na owcę lub kozę.

(3) Hurtownik obowiązany jest na zaświadczeniu zarządu gminy, jakie powinno mu być przez nabywcę złożone, wpisywać każdą ilość wydanej nieskażonej soli bydlęcej.

§ 13. (1) Na potrzeby inwentarza, stanowiącego własność instytucji państwowych, nieskażona sól bydlęca będzie sprzedawana na podstawie pisemnego zapotrzebowania właściwych władz państwowych.

(2) Nieskażona sól bydlęca dla zwierzyny w lasach państwowych będzie sprzedawana na podstawie pisemnego zapotrzebowania właściwego nadleśnictwa.

§ 14. Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego może za zgodą Ministra Skarbu zaprzestać sprzedaży nieskażonej soli bydlęcej.

§ 15. (1) Nieskażona sól bydlęca może być sprzedawana tylko przez hurtownie i zakłady Polskiego Monopolu Solnego i tylko po przedstawieniu przez nabywców przewidzianego w § 12 ust. (1) zaświadczenia.

(2) Przepisy § 12 ust. 2 i 3 mają zastosowanie również do zakładów Polskiego Monopolu Solnego.

§ 16. Sól bydlęca skażona (mielona i w brykietach) może być sprzedawana oprócz zakładów Polskiego Monopolu Solnego i hurtowni również przez inne osoby pod warunkiem, iż zgłoszą one właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych prowadzenie sprzedaży tej soli. Zgłoszenie powinno być uskutecznione przed rozpoczęciem sprzedaży. W razie zlikwidowania tej sprzedaży osoby, o których mowa, powinny zawiadomić o tym urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych najpóźniej w ciągu trzech dni od daty likwidacji.

§ 17. Wzbronione jest:
1) Używanie soli bydlęcej do celów innych niż hodowlano-rolnicze.

2) Odstępowanie nieskażonej soli bydlęcej pod jakimkolwiek tytułem przez osoby nieuprawnione do jej sprzedaży.

IV. Sól rybacka.

§ 18. Sól rybacka będzie wprowadzana do obrotu w postaci soli białej mielonej lub warzonej.

§ 19. (1) Sól rybacka może być nabywana tylko przez osoby, które uzyskają na to zezwolenie właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

(2) Zezwolenia na nabycie soli rybackiej mogą być udzielane tylko osobom trudniącym się zawodowo soleniem ryb lub krabów oraz chłodniom przyjmującym na przechowanie świeże ryby lub kraby. Zezwolenia te są udzielane przez urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych według załączonego wzoru (załącznik 3).

(3) Odpis udzielonego zezwolenia na nabycie soli rybackiej urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych prześlą temu zakładowi, w którym sól ta ma być nabyta.

(4) Zezwolenia na nabycie soli rybackiej będą określały ilość i rodzaj soli oraz okres czasu (nie dłuższy ponad 12 miesięcy), w jakim sól ma być nabyta.

(5) Sól rybacka może być sprzedawana tylko przez zakłady Polskiego Monopolu Solnego i przez te hurtownie, którym Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego udzieli upoważnienia.

(6) Zakłady uprawnione do sprzedaży soli rybackiej mogą wydawać tę sól nabywcom dopiero po złożeniu przez nich odpisu przewidzianego w ust. (2) zezwolenia i po wpisaniu na tym odpisie wydanej ilości soli.

§ 20. Przesyłka soli rybackiej może być dokonywana tylko na podstawie świadectw przewozowych przewidzianych w § 32 i z zachowaniem trybu postępowania ustalonego w §§ 33 i 34.

§ 21. Nabywcy soli rybackiej obowiązani są prowadzić księgę kontroli tej soli według załączonego wzoru (załącznik 4).

§ 22. Soli rybackiej, nabytej na podstawie przewidzianych w § 19 ust. (1) zezwoleń, nie wolno odstępować pod żadnym tytułem innym osobom i nie wolno używać do innych celów niż do solenia ryb lub krabów.

V. Sól przemysłowa.

§ 23. Sól przemysłowa będzie wprowadzana do obrotu we wszelkich postaciach w zależności od celu, do którego ma być użyta zarówno w stanie nieskażonym, jak i w stanie skażonym, bądź ogólnym bądź szczególnymi środkami skażania.

§ 24. Kupno szarej soli przemysłowej skażonej ogólnym środkiem skażania nie wymaga zezwolenia.

§ 25. (1) Sól przemysłowa:

1) biała i szara skażona szczególnymi środkami skażania,

2) biała skażona ogólnym środkiem skażania,

3) nieskażona zarówno szara, jak i biała,

może być nabywana tylko przez osoby, które uzyskają na to zezwolenie właściwej izby skarbowej.

(2) Zezwolenia na nabycie szarej soli przemysłowej skażonej szczególnymi środkami skażania oraz białej soli przemysłowej skażonej tak ogólnym, jak i szczególnymi środkami skażania, mogą być udzielane tylko w przypadkach kiedy to będzie konieczne z uwagi na cel, do którego sól ma być użyta.

(3) Zezwolenia na nabycie nieskażonej soli przemysłowej mogą być udzielane tylko w następujących przypadkach:

1) gdy dla danego celu przemysłowego użycie soli skażonej byłoby niemożliwe, jak np. do wyrobu sody, soli glauberskiej, kwasu solnego, niektórych środków wybuchowych itp.,

2) gdy skażenie soli w żupie solnej lub przewóz jej po skażeniu jednym ze szczególnych środków skażania byłyby niemożliwe lub nader utrudnione, a skażenie ma być dokonane w miejscu odbioru.

(4) Przewidziane w ust. (1) zezwolenia na nabycie soli przemysłowej będą określały ilość soli i rodzaj oraz okres czasu (nie dłuższy ponad 12 miesięcy), w jakim sól ma być nabyta i będą wystawiane według załączonych wzorów (załączniki 5 i 6).

§ 26. Izba Skarbowa prześle wtórnik udzielonego zezwolenia na nabycie soli przemysłowej temu zakładowi, w którym sól ta ma być nabyta.

§ 27. Wydanie soli przemysłowej, dla której nabycia wymagane jest zezwolenie, może być uskutecznione dopiero po otrzymaniu przez sprzedającego wtórnika zezwolenia i po wpisaniu na tym wtórniku ilości wydanej soli.

§ 28. (1) Nieskażona sól przemysłowa będzie sprzedawana wyłącznie przez zakłady Polskiego Monopolu Solnego.

(2) Sól przemysłowa skażona ogólnym środkiem skażania może być sprzedawana tylko przez zakłady Polskiego Monopolu Solnego i przez hurtownie.

(3) Sól przemysłowa skażona szczególnymi środkami skażania może być sprzedawana tylko przez zakłady wskazane w zezwoleniu na nabycie tej soli.

§ 29. (1) Nieskażona sól przemysłowa nabyta na podstawie zezwoleń przewidzianych w § 25 ust. (3) pkt 2) będzie skażona w miejscu odbioru pod kontrolą organów skarbowych. Organy te mogą pobierać próby środka skażającego celem zbadania, czy posiada on należyte własności.

(2) Koszty skażania soli przemysłowej szczególnymi środkami skażania ponosi odbiorca.

§ 30. (1) Osoby, które nabyły nieskażoną sól przemysłową na podstawie zezwoleń przewidzianych w § 25 ust. (3) pkt 1), obowiązane są prowadzić księgę kontroli tej soli według załączonego wzoru (załącznik 7).

(2) Osoby, które nabyły nieskażoną sól przemysłową na podstawie zezwoleń przewidzianych w § 25 ust. (3) pkt 2) obowiązane są prowadzić księgę kontroli skażania soli według załączonego wzoru (załącznik 8).

§ 31. (1) Sól przemysłowa, nabyta na podstawie wymaganych zezwoleń, nie może być odstępowana pod żadnym tytułem innym osobom.

(2) Wszelkiego rodzaju sól przemysłowa nie może być użyta do innych celów niż przemysłowe. Nie może ona być również użyta na cele przemysłu spożywczego.

§ 32. (1) Przewóz soli przemysłowej nieskażonej oraz soli skażonej szczególnymi środkami skażania może być dokonywany tylko na podstawie świadectw przewozowych, które sprzedawcy soli obowiązani są wystawiać według załączonego wzoru (załącznik 9).

(2) Przewidziane w ust. (1) świadectwa przewozowe zarówno jak i ich wtórniki powinny być podpisywane w żupach solnych należących do Polskiego Monopolu Solnego przez kierownika tych żup lub jego zastępcę, w żupach solnych nie należących do Polskiego Monopolu Solnego — przez kierownika tych żup lub jego zastępcę oraz przez sprawujący dozór nad żupą organ kontroli skarbowej, a w hurtowniach przez hurtownika lub jego uprawnionego zastępcę.

§ 33. (1) Przewidziane w § 32 ust. (1) świadectwo przewozowe powinno towarzyszyć przesyłce soli, a jego wtórnik powinien być przesłany rejonowi kontroli skarbowej właściwemu dla miejsca odbioru przesyłki.

(2) Rejon kontroli skarbowej po otrzymaniu wtórnika świadectwa przewozowego sprawdzi przesyłkę przy odbiorze i po odnotowaniu na wtórniku wyników sprawdzenia zwróci go wystawcy.

§ 34. (1) Na kolejowych listach przewozowych na przesyłki nieskażonej soli przemysłowej powinna być umieszczana klauzula, że przesyłka może być wydana odbiorcy tylko w obecności urzędnika rejonu kontroli skarbowej sprawującego nadzór nad przedsiębiorstwem odbiorcy.

(2) Odbiorca nieskażonej soli przemysłowej obowiązany jest zawiadomić właściwy rejon kontroli skarbowej o nadejściu przesyłki.

VI. Solanka.

§ 35. (1) Solanka będzie sprzedawana:
1) dla celów hodowlano-rolniczych,
2) do kąpieli leczniczych,
3) do przerobu na inne związki chemiczne.

(2) Szczegółowe warunki sprzedaży solanki normują osobne przepisy.

PRZEPISY KONCOWE.

§ 36. Żupy solne nie należące do Polskiego Monopolu Solnego obowiązane są prowadzić księgi kontroli przychodu i rozchodu soli według załączonego wzoru (załącznik 10) i miesięczne wyciągi z tych ksiąg przesyłać właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych w terminie do dnia 10 każdego następnego miesiąca.

§ 37. Osoby produkujące sól, nawet w przypadkach, kiedy sól jest otrzymywana jako produkt uboczny, obowiązane są zawiadamiać o tym właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

§ 38. (1) Przyrządzanie lub przetwarzanie soli wprowadzonej do obrotu przez Polski Monopol Solny nie wymaga zezwolenia w przypadkach, kiedy:
1) przyrządzona lub przetworzona sól ma być użyta na własne potrzeby wytwórcy,
2) przetworzenie soli powoduje przemianę jej na inny związek chemiczny.

(2) W przypadkach nie przewidzianych w ust. (1) przyrządzanie lub przetwarzanie soli bez zezwolenia Ministra Skarbu jest wzbronione.

§ 39. Nabywcy soli rybackiej oraz soli przemysłowej nieskażonej, bądź skażonej szczególnymi środkami skażania, powinni sól tę przechowywać w pomieszczeniach zabezpieczonych przed dostępem osób niepowołanych. Sól w tych pomieszczeniach powinna być przechowywana w sposób umożliwiający sprawdzenie magazynowanego zapasu, a zakłady przechowujące taką sól powinny posiadać odpowiednie dla jej ważenia wagi.

§ 40. Nabywcy soli przemysłowej skażonej szczególnym środkiem skażania obowiązani są na żądanie organów skarbowych poddać tę sól ponownemu skażeniu własnym kosztem w przypadkach, kiedy skuteczność środka skażenia ustała wskutek przechowywania soli przez zbyt długi z uwagi na właściwości środka skażającego upływ czasu.

§ 41. Środki skażania soli bydlęcej oraz tak ogólne jak i szczególne środki skażania soli przemysłowej ustala Minister Skarbu.

§ 42. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 maja 1937 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 795) i rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 października 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 887).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1937 r. Nr 37, poz. 283).

(*Strona 1*).

Załączniki do rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 4 maja 1937 r. (poz. 431).

Wzór Nr 1
do § 6 ust. (2) pkt 1) lit. a.

KSIĘGA OBROTU SOLĄ

za rok 19.........

Hurtowni Soli Nr.....................

w..

Hurtownika ....

(*Strona* 2)

PRZYCHÓD SOLI I															
Data			Gatunki soli i ilość												
			kuchenna										Bydlęca		
			warzona						kamienna						
									biała		szara				
			w workach			w kartonach			w workach		w workach	luzem		lu	
wysłania z żupy	przyjęcia do hurtowni	Nr wagonu	z Wieliczki	z Inowrocławia i żup wschodnich	z Ciechocinka	1 kg	1/2 kg	1/4 kg	z Wapna	z Bochni	mielona	w bryłach	skażona mielona	skażona w brykietach	nieskażona w bryłach
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

(*d. ciąg str. 2*).

WORKÓW LNIANYCH																
ci w kilogramach											Worki do soli kuchennej		Należność P. M. Sol.			Uwagi
Przemysłowa						Kąpielowa										
biała			szara			w workach		w paczkach								
zem																
skaż. ogól. środkami skażenia	skażona		skaż. ogól. środkami skażenia	skażona		50 kg	2 i 3 kg	aromatyczna		Razem kg Suma rubryk 4 — 26	lniane 50 kg szt.		za sól wg cennika brutto zł | gr	za worki lniane do soli kuchennej zł | gr	Razem zł | gr	
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33

(Strona ostatnia).

Księga niniejsza zawiera .... stron ponumerowanych, jest przesznurowana i opieczętowana pieczęcią Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w ....

Dnia .... 19.......... r.

(*Strona 1*).

Wzór Nr 2
do § 6 ust. (2) pkt 1) lit. b.

KSIĘGA ROZCHODU SOLI ORAZ NALEŻNOŚCI I WPŁAT

na rzecz przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny"

za rok 19.................

Hurtowni Soli Nr.....................

w ....

Hurtownika

		R O Z C H Ó D S O L I																					
		Gatunki soli i ilości w kilogramach																					
		Kuchenna										Bydlęca			Przemysłowa						Kąpielowa		
		Warzona						kamienna							biała			szara					
								biała		szara													
		w workach			w kartonach			w workach		w workach	luzem	luzem									w workach		w paczkach
Data wydania soli z hurtowni	NrNr rachunków od — do włącznie	z Wieliczki	z Inowrocławia i żup wschodnich	z Ciechocinka	1 kg	½ kg	¼ kg	z Wapna	z Bochni	mielona	w bryłach	skażona mielona	skażona w brykietach	nieskażona w bryłach	skaż. ogól. środk. skaż.	skażona		skaż. ogól. środk. skaż.	skażona		50 kg	2 i 3 kg	aromatyczna
34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57

(d. ciąg strony 2).

				ROZRACHUNEK ZA SPRZEDANĄ SÓL, WORKI I INNE NALEŻNOŚCI																
		Worki do soli kuchennej			Od należności brutto		Sumy należne P. M. Sol.						Wpłaty na rzecz P. M. Sol. oraz różne uznania							
										Za różne obciążenia				wg not Dyrekcji P. M. Sol.						
															Za worki lniane					
	Razem kg Suma rubryk 36 — 58	niane 50 kg		Należność brutto za wydaną sól według cennika	Rabaty dla detalisty	Prowizja dla hurtowni	Za sól	Za worki do soli kuchennej	Za podatek scalony		Nr Nr not	Razem Wn Suma rubryk 65-68	Data	Nr Nr not	Zwrot zastawu	za czynności związane ze zwrotem worków	Różne uznania	Nr Nr not	wpłaty do P.K.O.	Razem Ma Suma rubryk: 73, 74, 75, 77
		szt.		zł gr	zł gr	zł gr	zł gr	zł gr	zł gr	zł gr		zł gr			zł gr	zł gr	zł gr		zł gr	zł gr
58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	6,	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78

(Strona ostatnia).

Księga niniejsza zawiera .... stron ponumerowanych, jest przesznurowana i opieczętowana pieczęcią Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w ....

Dnia .... 19........ r.

Wzór Nr 3
do § 19 ust. (2).

Zezwolenie na nabycie soli rybackiej.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 283) Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w... zezwala (komu)... w... na nabyciu w okresie czasu do.............................. 19...... r.

w Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego / Hurtowni Soli w.............................. *)

.... kg soli rybackiej na następujących warunkach:

1. Sól ma być zamówiona w Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego / Hurtowni Soli w.............................. *)
2. Należność za sól ma być wpłacona przy zamówieniu na konto czekowe Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego w PKO Nr 30163 / do Kasy Hurtowni Soli w.............................. *)
3. O nadejściu transportu soli odbiorca ma zawiadomić miejscowy organ kontroli skarbowej co najmniej na .... godzin przed zamierzonym odbiorem soli. Odbiór soli rybackiej może nastąpić tylko przy udziale lub za upoważnieniem urzędnika kontroli skarbowej, pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem. O ile waga soli, przesłanej odbiorcy koleją, nie zgadza się z wagą podaną w świadectwie przewozowym lub zastępującym świadectwo rachunku przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny", odbiorca winien uzyskać protokół kolejowy, stwierdzający wagę.
4. Sól ma być przechowywana w pomieszczeniu zabezpieczonym przed dostępem osób niepowołanych i tak urządzonym, aby kontrola skarbowa w razie potrzeby mogła nałożyć nań zamknięcie urzędowe.
5. Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli rybackiej winien odbiorca prowadzić księgę kontroli.
6. Sól może być używana tylko do przemysłu rybackiego, do solenia ryb i krabów; użycie jej na inne cele lub odstąpienie komu innemu podlega ukaraniu, a nadto od zakwestionowanej ilości soli odbiorca obowiązany będzie dopłacić różnicę między ceną soli rybackiej a ceną soli kuchennej białej.
7. W razie stwierdzenia nieusprawiedliwionego braku soli, odbiorca obowiązany będzie wpłacić do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego różnicę między ceną soli rybackiej, a ceną soli kuchennej białej, nadto, o ile zachodzą poszlaki nadużycia, będzie wdrożone dochodzenie karne.
8. Zezwolenie niniejsze może być w każdym czasie cofnięte w przypadku naruszenia przepisów o monopolu solnym lub warunków niniejszego zezwolenia.

Opłatę stemplową skasowano na podaniu.

Uwaga: Ilość godzin w zdaniu pierwszym punktu 3 określa Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych zależnie od potrzeby, według własnego uznania w granicach do 24 godzin.

*) Niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr 4
do § 21.

(*Strona 1*).

Księga kontroli soli rybackiej

u.. w..

UWAGI:

1. Sumowanie należy prowadzić stronicami, wyprowadzając salda miesięczne z uwzględnieniem pozostałości z ubiegłego roku.
2. Wyciągi z księgi za każdy miesiąc, potwierdzone przez kontrolę skarbową, przesyła się w ciągu 8 dni po miesiącu sprawozdawczym Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów Państwowych.
3. Księga powinna być zachowana przez 5 lat od jej zamknięcia.

(*Strona 2*).

Przychód

Dzień	Miesiąc	Nr i data świadectwa przemysłowego	Rodzaj soli i waga w kg		Uwagi
			kamienna	warzona	

(*Strona 3*).

Rozchód

Dzień	Miesiąc	Użyto soli do solenia	Rodzaj i waga użytej soli w kg		Waga zasolonych ryb i krabów	Uwagi
			kamienna	warzona		

(*Strona ostatnia*).

Księga niniejsza zawiera.......... stron ponumerowanych, jest przesznurowana i opieczętowana pieczęcią Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w ....

Dnia.. 19......... r.

Wzór Nr 5
do § 25 ust. (4).

ZEZWOLENIE NA NABYCIE SOLI SKAŻONEJ $\frac{\text{technicznej}}{\text{chemicznej.}}$ *)

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 283) Izba Skarbowa w .... zezwala (komu) .... w .... na nabycie w okresie czasu do .... 19........ r. w $\frac{\text{Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego}}{\text{Hurtowni Soli w ....}}$ *) .... kg soli skażonej technicznej, chemicznej, białej, szarej*) (podać czym i w jakim stosunku do soli) do .... (podać cel do którego sól ma być przeznaczona) na następujących warunkach:

1. Sól ma być zamówiona w $\frac{\text{Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego}}{\text{Hurtowni Soli w ....}}$ *)
2. Należność za sól ma być wpłacona przy zamówieniu $\frac{\text{na konto czekowe Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego w P. K. O. Nr 30163}}{\text{do kasy Hurtowni Soli w ....}}$ *)
3. Sól ma być przechowywana w pomieszczeniu zabezpieczonym przed dostępem osób niepowołanych i tak urządzonym, aby kontrola skarbowa w razie potrzeby mogła nałożyć nań zamknięcie urzędowe.
4. Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli winien odbiorca prowadzić księgę ze wskazaniem przychodu i zużycia, z dołączeniem świadectw przewozowych, otrzymanych przy transporcie.
5. Sól może być użyta tylko do celów wymienionych w zezwoleniu; użycie jej na inne cele lub odstąpienie komu innemu podlega ukaraniu, a nadto od zakwestionowanej ilości soli odbiorca obowiązany będzie dopłacić różnicę między ceną soli $\frac{\text{technicznej}}{\text{chemicznej}}$ *) a ceną soli kuchennej.
6. W razie stwierdzenia nieusprawiedliwionego braku soli, odbiorca obowiązany będzie wpłacić do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego różnicę między ceną soli $\frac{\text{technicznej}}{\text{chemicznej}}$ *) a ceną soli kuchennej, nadto, o ile zachodzą poszlaki nadużycia, będzie wdrożone dochodzenie karne.
7. Zezwolenie niniejsze może być w każdym czasie cofnięte w przypadku naruszenia przepisów o monopolu solnym lub warunków niniejszego zezwolenia.

Opłatę stemplową skasowano na podaniu.

*) Niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr 6
do § 25 ust. (4).

ZEZWOLENIE NA NABYCIE SOLI NIESKAŻONEJ technicznej / chemicznej *)

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 37 poz. 283) Izba Skarbowa w .... zezwala (komu) .... w .... na nabycie w okresie czasu do .... 19..... r. w Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego .... kg soli nieskażonej **technicznej, chemicznej, białej, szarej***) do (podać cel dla którego sól ma być przeznaczona) na następujących warunkach:

1. Sól ma być zamówiona w Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego.
2. Należność za sól ma być wpłacona przy zamówieniu na konto czekowe Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego w P. K. O. Nr 30163.
3. O nadejściu transportu soli odbiorca ma zawiadomić miejscowy organ kontroli skarbowej co najmniej na .... godzin p zed zamierzonym odbiorem soli. Odbiór soli może nastąpić tylko przy udziale lub za upoważnieniem urzędnika kontroli skarbowej, pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem. O ile waga soli, przesłanej odbiorcy koleją, nie zgadza się z wagą, podaną w świadectwie przewozowym lub zastępującym świadectwo rachunku przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny", odbiorca winien uzyskać protokół kolejowy, stwierdzający wągę.
4. Sól ma być przechowywana w pomieszczeniu zabezpieczonym przed dostępem osób niepowołanych i tak urządzonym, aby kontrola skarbowa w razie potrzeby mogła nałożyć nań zamknięcie urzędowe.
5. Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli odbiorca obowiązany jest prowadzić księgę kontroli.
6. Sól może być używana tylko do celów, wymienionych w niniejszym zezwoleniu; użycie jej na inne cele lub odstąpienie komu innemu podlega ukaraniu, a nadto od zakwestionowanej ilości soli przedsiębiorstwo obowiązane będzie dopłacić różnicę między ceną soli technicznej / chemicznej *) a ceną soli kuchennej.
7. W razie stwierdzenia braku soli odbiorca obowiązany będzie wpłacić do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego różnicę między ceną soli technicznej / chemicznej *) a ceną soli kuchennej, nadto, o ile zachodzą poszlaki nadużycia, będzie wdrożone dochodzenie karne.
8. Skażenie soli (podać czym i w jakim stosunku) ma być dokonane pod kontrolą skarbową na koszt odbiorcy bezzwłocznie po otrzymaniu soli.
9. Odbiorca obowiązany jest prowadzić księgę kontroli skażenia soli.
10. Zezwolenie niniejsze może być w każdym czasie cofnięte w przypadku naruszenia przepisów o monopolu solnym lub warunków niniejszego zezwolenia.

Opłatę stemplową skasowano na podaniu.

Uwagi: 4. Ilość godzin w zdaniu pierwszym punktu 3 określa Izba Skarbowa zależnie od potrzeby według własnego uznania w granicach do 24 godzin.
2. Punkty 8 i 9 mają zastosowanie w wypadku, gdy sól ma być skażona u odbiorcy.

*) Niepotrzebne skreślić.

(*Strona 1*).

Wzór Nr 7
do § 30 ust. (1).

KSIĘGA KONTROLI SOLI **technicznej / chemicznej** *)

u .... w ....

na rok 19..........

U W A G I:

1. Sumowanie należy prowadzić stronicami, wyprowadzając salda miesięczne z uwzględnieniem pozostałości ubiegłego roku.
2. Wyciągi z księgi za każdy miesiąc, potwierdzone przez kontrolę skarbową, przesyła się w ciągu 8 dni po miesiącu sprawozdawczym Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów Państwowych.
3. Księga powinna być zachowana przez 5 lat od jej zamknięcia.

*) Niepotrzebne skreślić.

(*Strona 2*).

P r z y c h ó d.

Dzień	Miesiąc	Nr i data świadectwa przewozowego	Rodzaj soli	Waga kg	U w a g i

(*Strona 3*).

R o z c h ó d

Dzień	Miesiąc	Na jaki cel przeznaczono sól	Rodzaj soli	Waga kg	Ilość otrzymanych produktów	U w a g i

(*Strona ostatnia*).

Księga niniejsza zawiera............ stron, jest przesznurowana i opieczętowana pieczęcią Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w..

Dnia .... 19..........

Wzór Nr 8
do § 30 ust. (2).

(Strona 1).

KSIĘGA KONTROLI SKAŻANIA SOLI technicznej / chemicznej *)

u .... w ....

za rok 19 ....

U W A G I:

1. Wpisy należy czynić w dniu skażenia soli.
2. Sumowanie prowadzi się stronicami i z przeniesienia, a w końcu miesiąca sporządza się zestawienie za miesiąc.
3. Wyciągi z księgi za każdy miesiąc potwierdzone przez kontrolę skarbową przesyła się w ciągu 8 dni po miesiącu sprawozdawczym Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów Państwowych.
4. Księga powinna być zachowana przez 5 lat od jej zamknięcia.

*) Niepotrzebne skreślić.

(Strony następne).

Dzień	Miesiąc	Nr i data świadectwa przewozowego	Rodzaj soli: warzona	Rodzaj soli: kamienna mielona: biała	Rodzaj soli: kamienna mielona: szara	Waga soli kg	Środek skażający: Rodzaj i stosunek do soli			UWAGI	Podpisy urzędników Kontroli Skarbowej

(Strona ostatnia).

Księga niniejsza zawiera .... stron, jest przesznurowana i opieczętowana pieczęcią Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w

Dnia .... 19 .... r.

Dnia .... 19 r.

(miejscowość ....)

GRZBIET ŚWIADECTWA Nr

na przewóz soli **technicznej, chemicznej, rybackiej***)

z żupy solnej / hurtowni*) w

Imię i nazwisko odbiorcy ....

Adres odbiorcy ....

Stacja odbiorcza ....

Nr wagonu ....

Nr listu przewozowego ....

Rodzaj opakowania ....

Waga soli: Brutto .... kg

Tara .... kg

Netto .... kg

Środek skażający i stosunek do soli ....

....

Podpis kierownika (zastępcy)

żupy solnej / hurtowni*)

Podpis urzędnika kontroli skarbowej obecnego przy wadze, skażeniu i wysyłce soli przez żupę solną, nie należącą do Polskiego Monopolu Solnego

*) Niepotrzebne skreślić

Dnia .... 19 r.

(miejscowość ....)

WTÓRNIK ŚWIADECTWA Nr ....

na przewóz soli **technicznej, chemicznej, rybackiej***)

z żupy solnej / hurtowni*) w ....

Imię i nazwisko odbiorcy ....

Adres odbiorcy ....

Stacja odbiorcza ....

Nr wagonu ....

Nr listu przewozowego ....

Rodzaj opakowania ....

Waga soli: Brutto .... kg

Tara .... kg

Netto .... kg

Środek skażający i stosunek do soli

....

Podpis kierownika (zastępcy)

żupy solnej / hurtowni*)

Podpis urzędnika kontroli skarbowej obecnego przy wadze, skażeniu i wysyłce soli przez żupę solną nie należącą do Polskiego Monopolu Solnego

*) Niepotrzebne skreślić

Dnia .... 19 r.

(miejscowość ....)

ŚWIADECTWO Nr

na przewóz soli **technicznej, chemicznej, rybackiej***)

z żupy solnej / hurtowni*) w ....

Imię i nazwisko odbiorcy ....

Adres odbiorcy ....

Stacja odbiorcza ....

Nr wagonu ....

Nr listu przewozowego ....

Rodzaj opakowania ....

Waga soli: Brutto .... kg

Tara .... kg

Netto .... kg

Środek skażający i stosunek do soli

....

Podpis kierownika (zastępcy)

żupy solnej / hurtowni*)

Podpis urzędnika kontroli skarbowej obecnego przy wadze, skażeniu i wysyłce soli przez żupę solną, nie należącą do Polskiego Monopolu Solnego

*) Niepotrzebne skreślić

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ W MIEJSCU ODBIORU SOLI

Transport soli brutto .... kg

tara .... kg

netto .... kg

otrzymano i zapisano w księdze

....

dnia .... 19 r.

Wtórnik otrzymano dn. .... 19 r.

Po uzgodnieniu wtórnik odesłano z powrotem do **Zakładu Polskiego Monopolu Solnego, kontroli skarb. w żupie soln. prywat., kontroli skarbowej nad hurtownią***)

m .... 19 .... r.

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej

*) Niepotrzebne skreślić

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ

I. W miejscu odbioru soli:

Wtórnik otrzymano 19 r.

Transport soli brutto .... kg

tara .... kg

netto kg

otrzymano i zapisano w księdze

....

dnia .... 19 ..... r.

Niniejszy wtórnik po uzgodnieniu zwraca się do **Zakładu Polskiego Monopolu Solnego, kontroli skarb. w żupie solnej prywat., kontroli skarbowej nad hurtownią***)

m .... 19 ..... r.

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej

II. UWAGI ZAKŁADU POLSKIEGO MONOPOLU SOLNEGO LUB KONTROLI SKARBOWEJ

Wtórnik otrzymano .... 19 r.

uzgodniono z grzbietem świadectwa i złożono do akt lub skierowano do ....

Podpis kierownika Zakładu Polskiego Monopolu Solnego lub jego zastępcy albo kontroli skarbowej

*) Niepotrzebne skreślić

UWAGI ZAKŁADU POLSKIEGO MONOPOLU SOLNEGO, kontroli skarbowej w żupie solnej prywat., kontroli skarbowej nad hurtownią*)

Stwierdzony przez kontrolę skarbową w miejscu odbioru soli wtórnik niniejszego świadectwa został zwrócony .... 19 ..... r.

i złożony do akt lub skierowany do ....

Podpis kierownika Zakładu Polskiego Monopolu Solnego lub jego zastępcy albo kontroli skarbowej

*) Niepotrzebne skreślić

Wzór Nr 10
do § 36.

(*Strona 1*).

KSIĘGA KONTROLI PRZYCHODU I ROZCHODU SOLI

w żupie solnej ....

własność ....

na rok 19

(*Strona 2*).

PRZYCHÓD

Wyprodukowano soli							Wzięto do skażenia							Otrzymano soli skażonej						UWAGI	Podpisy urzędników kontroli skarbowej
		Rodzaj soli w kg							Gatunek soli w kg					w kilogramach							
Dzień	Miesiąc	Warzona	Kamien. biała	Kamien. szara		Razem	Dzień	Miesiąc	Warzona	Kamien. biała	Kamien. szara	Razem	Środka skażającego w kg								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

(*Strona 3*).

ROZCHÓD

Wysłano wewnątrz kraju														Wysłano zagranicę									
				Na zlecenie Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego										soli nieskażonej w kg					soli skażonej w kg				Uwagi
				soli nieskażonej w kg				soli skażonej w kg															
Dzień	Miesiąc	Nr świadectwa przewoz.	Komu	Warzona	Kamien. biała	Kamien. szara	Razem					Razem	Na zasadzie zezwolenia Ministerstwa Skarbu z dn. .... L.	Warzona	Kamienna biała	Kamienna szara		Razem				Razem	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

(*Strona ostatnia*).

Księga niniejsza zawiera .... stron, jest przesznurowana i opieczętowana pieczęcią Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w ....

Dnia .... 19 .... r.

432

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 maja 1937 r.

o warunkach konwersji i zamiany papierów emisyjnych państwowych i samorządowych, wypuszczonych w walutach obcych, oraz o wypuszczeniu $4^1/_2$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r.

Na podstawie art. 2, 4, 8, 10 i 14 ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. o konwersji i zamianie papierów emisyjnych państwowych, samorządowych i gwarantowanych przez Skarb Państwa, wypuszczonych w walutach obcych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 207), zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Będą przyjmowane do konwersji i zamiany na obligacje $4^1/_2$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r., wypuszczonej na warunkach, określonych w §§ 8 — 11, obligacje następujących pożyczek:

1) 6% pożyczki dolarowej, wypuszczonej dnia 1 kwietnia 1920 r. na podstawie ustawy z dnia 28 marca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr 29, poz. 252);
2) 8% pożyczki dolarowej, wypuszczonej dnia 1 stycznia 1925 r. na podstawie ustawy z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 154);
3) 7% pożyczki stabilizacyjnej transzy dolarowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 789);
4) 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego, wypuszczonej dnia 1 czerwca 1928 r. na podstawie ustawy Sejmu Śląskiego z dnia 28 lutego 1928 r. (Dziennik Ustaw Śląskich Nr 7, poz. 14);
5) 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy, wypuszczonej dnia 1 lutego 1928 r. na podstawie uchwały Rady Miejskiej m. st. Warszawy z dnia 5 marca 1928 r., zatwierdzonej reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr III. S. F. 827/28 z dnia 6 marca 1928 r.

(2) Czas trwania konwersji i zamiany ustala się na rok jeden od dnia 1 czerwca 1937 r. do dnia 31 maja 1938 r. włącznie.

§ 2. (1) Obligacje pożyczek, wyszczególnionych w paragrafie poprzedzającym, których posiadacze zechcą skorzystać z prawa konwersji i zamiany na obligacje $4^1/_2$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r., powinny być złożone do konwersji (zamiany) ze wszystkimi kuponami wraz z kuponem bieżącym, tak jak to określa § 4.

(2) Obligacje bez kuponu bieżącego w dniu 1 lutego 1938 r. i bez kuponów następnych nie będą przyjmowane do konwersji (zamiany).

§ 3. (1) Obligacje pożyczek, wyszczególnionych w § 1, będą konwertowane (zamieniane) na obligacje $4^1/_2$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. według zasad następujących:

1) podstawą do przeliczenia na złote kapitału obligacji, złożonej do konwersji (zamiany), będzie wartość imienna tej obligacji, powiększona: o 5% przy konwersji 8% pożyczki dolarowej 1925 r., o 3% przy konwersji 7% pożyczki stabilizacyjnej 1927 r., a o 2% przy zamianie 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego 1928 r. i 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy 1928 r. — tytułem premii wykupu, przewidzianej w warunkach emisji tych pożyczek;

2) kurs przeliczenia dolara na złote przy konwersji (zamianie) ustala się za jednego dolara: zł 6 dla 6% pożyczki dolarowej 1920 r., zł 5,30 dla 8% pożyczki dolarowej 1925 r., 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego 1928 r. i 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy 1928 r., oraz zł 7,20 dla 7% pożyczki stabilizacyjnej 1927 r.

(2) Jeżeli w wyniku przeliczenia na złote przypadać będzie do wydania w obligacjach $4^1/_2$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. suma niepodzielna przez sto, końcówka będzie wyrównana w świadectwach ułamkowych po 5 i 25 złotych, końcówki zaś niepodzielne przez 5 wypłacone będą w gotówce.

§ 4. (1) Obligacje $4^1/_2$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. będą wydawane z kuponami, poczynając od:

1) kuponu, płatnego w dniu 1 października 1937 r., jeżeli do konwersji (zamiany) złożone będą obligacje w czasie od dnia 1 czerwca 1937 r. do dnia 30 września 1937 r. włącznie z kuponem bieżącym w dniu 1 czerwca 1937 r.;

2) kuponu, płatnego w dniu 1 lutego 1938 r., jeżeli do konwersji (zamiany) złożone będą obligacje w czasie od dnia 1 czerwca 1937 r. do dnia 31 stycznia 1938 r. włącznie z kuponem bieżącym w dniu 1 października 1937 r.;

3) kuponu, płatnego w dniu 1 czerwca 1938 r., jeżeli do konwersji (zamiany) złożone będą obligacje w czasie od dnia 1 czerwca 1937 r. do dnia 31 maja 1938 r. włącznie z kuponem bieżącym w dniu 1 lutego 1938 r.

(2) Obligacje nowej pożyczki, w związku z uprawnieniem posiadaczy, przewidzianym w art. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 207), będą wydawane z oznaczeniem literowym, a mianowicie:

z lit. „A" — przy konwersji obligacyj 6% pożyczki dolarowej 1920 r.,

z lit. „B" — przy konwersji obligacyj 8% pożyczki dolarowej 1925 r.,

z lit. „C" — przy konwersji obligacyj 7% pożyczki stabilizacyjnej 1927 r.,

z lit. „S" — przy zamianie obligacyj 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego 1928 r.,

z lit. „W" — przy zamianie obligacyj 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy 1928 r.

§ 5. Kupon bieżący obligacji, złożonej do konwersji (zamiany), taki jak go określa § 4, wypłacony będzie przy złożeniu do konwersji (zamiany) w gotówce aż do terminu jego płatności w 35% jego wartości imiennej. Wypłata nastąpi w złotych według kursu zł 7,20 za jednego dolara dla kuponu bieżącego 7% pożyczki stabilizacyjnej i według kursu zł 5,30 za jednego dolara dla kuponu bieżącego innych pożyczek, złożonych do konwersji (zamiany).

§ 6. Do czasu wydania obligacyj $4^{1}/_{2}$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. będą wydawane z tytułu konwersji (zamiany) świadectwa tymczasowe. Wymiana świadectw tymczasowych na obligacje rozpocznie się najpóźniej w dniu 21 września 1937 r.

§ 7. Obligacje, wyszczególnione w § 1 ust. (1) pkt 1 — 3, przyjmowane będą do konwersji w Banku Polskim w Warszawie i jego oddziałach, obligacje 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego 1928 r. przyjmowane będą do zamiany w Państwowym Banku Rolnym w Warszawie i jego oddziałach, a obligacje 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy 1928 r. — w Banku Handlowym w Warszawie i jego oddziałach.

§ 8. (1) Z dniem 1 czerwca 1937 r. wypuszcza się $4^{1}/_{2}$% Wewnętrzną Pożyczkę Państwową 1937 r. w obligacjach na okaziciela po 100, 500 i 1.000 złotych oraz w świadectwach ułamkowych na okaziciela po 5 i 25 złotych.

(2) Wysokość emisji $4^{1}/_{2}$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. oraz plan jej umorzenia ustalone będą po zakończeniu konwersji (zamiany).

§ 9. (1) Pożyczka podlega spłaceniu do dnia 1 lutego 1958 r. w drodze umarzania wylosowanych w tym celu lub skupionych z wolnej ręki obligacji, zgodnie z planem, który będzie ogłoszony po zakończeniu konwersji. Umarzanie odbywać się będzie dwa razy do roku w dniach 1 lutego i 1 sierpnia każdego roku, poczynając od dnia 1 sierpnia 1938 r.

(2) Niewymienione na obligacje świadectwa ułamkowe (§ 11) będą umorzone wraz z ostatnią ratą umorzenia, przy czym przy wypłacie za nie kapitału będą również wypłacone zaległe odsetki od dnia 1 czerwca 1937 r. Umorzenie świadectw ułamkowych może być zarządzone również w terminie wcześniejszym. Suma obligacji umarzanych w terminie, w którym będą umorzone świadectwa ułamkowe, ulegnie zmniejszeniu o sumę umarzanych równocześnie świadectw ułamkowych.

§ 10. (1) Odsetki od pożyczki w wysokości $4^{1}/_{2}$% w stosunku rocznym płatne są za zwrotem odpowiednich kuponów co cztery miesiące z dołu w dniach: 1 lutego, 1 czerwca i 1 października każdego roku.

(2) Kapitał obligacji przestaje przynosić odsetki z dniem, w którym obligacja stała się płatna na skutek wylosowania jej do umorzenia. Kupony takiej obligacji, płatne w dniu 1 października każdego roku, będą opłacane tylko za czas do dnia wylosowania obligacji do umorzenia.

(3) Każda obligacja jest zaopatrzona w kupony, płatne w najbliższym okresie trwania pożyczki, oraz w talon, upoważniający do otrzymania arkusza kuponowego na okres następny.

(4) Kapitał i odsetki płatne są w kasach urzędów skarbowych, w Banku Polskim, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w Pocztowej Kasie Oszczędności oraz w ich oddziałach.

§ 11. (1) Świadectwa ułamkowe będą uprawniały posiadaczy do otrzymania obligacyj $4^{1}/_{2}$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. za przedstawieniem do wymiany świadectw o tym samym oznaczeniu literowym (§ 4 ust. (2)) na sumę łącznej wartości imiennej złotych 100 lub na wielokrotność tej sumy.

(2) Przy wydawaniu obligacyj wzamian za świadectwa ułamkowe należność za wszystkie kupony zapadłe od obligacyj, płatne od dnia 1 października 1937 r. począwszy, będzie wypłacana w gotówce.

(3) Wymianę świadectw ułamkowych na obligacje będzie przeprowadzał Urząd Długów Państwa.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1937 r. Nr 37, poz. 284).

433

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 maja 1937 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucyj ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 50, poz. 336) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1, w lit. b) na końcu pkt 5) kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się nowy punkt, oznaczony jako 6), w brzmieniu:

„6) 4$^1/_2$% Wewnętrzną Pożyczką Państwową 1937 r."

2) w § 2, w lit. a) na końcu pkt 7) kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się nowy punkt, oznaczony jako 8), w brzmieniu:

„8) 4$^1/_2$% Wewnętrzną Pożyczką Państwową 1937 r.;"

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1937 r. Nr 37, poz. 285).

434

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 maja 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o przyjmowaniu przez notariuszów na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej papierów wartościowych celem uiszczenia podatku od darowizn.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucyj ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 50, poz. 336), art. 7 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 503), art. 10 i 23 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10), oraz art. 42 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (załącznik 1 do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Notariusze, mający siedzibę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, są obowiązani, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197), przyjmować na poczet podatku od darowizn wraz z państwowym dodatkiem 15%-owym następujące papiery wartościowe:

1) obligacje 3% państwowej renty ziemskiej I i II serii od każdej osoby obowiązanej (bezpośrednio lub solidarnie z inną osobą) do uiszczenia podatku od darowizn, która wykaże, że ona lub jej spadkodawca otrzymali dane obligacje tytułem wynagrodzenia za nieruchomości przymusowo od nich wykupione lub też jako spłatę ich wierzytelności w wyniku przeprowadzonego przez sąd rozdziału wynagrodzenia,

2) obligacje 6% pożyczki wewnętrznej (6% pożyczki narodowej) od każdej osoby obowiązanej (bezpośrednio lub solidarnie z inną osobą) do uiszczenia podatku od darowizn, która bądź jest pierwonabywcą obligacji bądź nabyła obligację na zasadzie formalnego przelewu w myśl obowiązujących przepisów o obrocie obligacjami wymienionej pożyczki, bądź wykazała, że obligację otrzymała tytułem spadku lub legatu po osobie wymienionej w obligacji,

3) obligacje 4% pożyczki konsolidacyjnej, przy czym od każdej z osób obdarowanych na mocy tej samej umowy darowizny nie można przyjąć więcej niż obligacje wartości nominalnej 25.000 zł,

4) złote 4$^1/_2$% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego od każdej osoby obowiązanej (bezpośrednio lub solidarnie z inną osobą) do uiszczenia podatku od darowizn, która wykaże, że ona lub jej spadkodawca otrzymali

dane listy tytułem wynagrodzenia za grunty sprzedane z parcelacji od nabywców, którym zostały udzielone pożyczki w tych listach.

§ 2. Papierami wartościowymi wymienionymi w § 1 może być uiszczony tylko podatek państwowy. Dodatek komunalny powinien być uiszczony gotówką.

§ 3. Będą przyjmowane tylko papiery wartościowe zaopatrzone we wszystkie kupony z niezapadłymi terminami płatności.

Wartość bieżącego kuponu po dzień przyjęcia obligacyj na spłatę należności podatkowej zalicza się na poczet spłacanej należności, przy czym tę wartość traktuje się jako wpłatę gotówkową. Wartość ta może więc być zaliczona również na poczet dodatku komunalnego. Jeśli np. podatek, wraz z dodatkiem 15%-owym tudzież z dodatkiem komunalnym, należny od jednej z osób obdarowanych na mocy tej samej umowy darowizny, wynosi 30.000 zł i osoba ta złożyła obligacje 4% pożyczki konsolidacyjnej wartości nominalnej 25.000 zł, to wartość bieżącego kuponu zalicza się na poczet 5.000 zł, o które należność przewyższa najwyższą dopuszczalną granicę spłacenia obligacjami.

Przy obliczaniu wartości bieżącego kuponu 3% państwowej renty ziemskiej należy posiłkować się następującą formułką:

$$\frac{1 \times \text{il. szt. oblig., licząc, że wszystkie są po 50 zł} \times \text{il. dni}}{240}$$

Wstawia się ilość dni, które upłynęły od daty płatności ostatniego kuponu już płatnego łącznie z dniem jego płatności, nie wliczając dnia złożenia obligacyj, oraz licząc każdy miesiąc pełny, który już upłynął, w ilości dni 30.

Przykład: Płatnik składa w dniu 23 sierpnia obligacje 3% państwowej renty ziemskiej wartości nominalnej 3.200 zł; obliczenie

$$\frac{1 \times 64 \times 82}{240} = 21 \text{ zł } 87 \text{ gr.}$$

Liczba 240, znajdująca się w powyższej formułce w mianowniku, zostaje zastąpiona: co do obligacyj 6% pożyczki wewnętrznej liczbą 120, co do obligacyj 4% pożyczki konsolidacyjnej liczbą 180, co do złotych $4^1/_2$% listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego liczbą 160.

§ 4. Jeśli suma nominalna obligacji, które płatnik chce złożyć, łącznie z wartością bieżącego kuponu, przewyższa sumę należności podatkowej, to należy przyjąć od płatnika mniejszą sumę w obligacjach, kwotę zaś, której brakuje, pobrać w gotówce.

§ 5. Papiery wartościowe, przyjęte na podatek od darowizn, notariusze odsyłają w trybie, przewidzianym w § 64 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 842), do kasy urzędu skarbowego, przy czym w deklaracji wzór Nr 4, przewidzianej powyższym rozporządzeniem, suma przyjętych obligacji powinna być wykazywana osobno od sumy podatku, przyjętego w gotówce.

Ponadto należy wyszczególnić w tej deklaracji rodzaje, ilość i numery papierów wartościowych według poszczególnych odcinków, ilość kuponów oraz imiona i nazwiska osób, od których przyjęto papiery wartościowe.

W rubryce „Uwagi" wykazu wpływów, prowadzonego w myśl § 63 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., należy podawać nominalną sumę przyjętych obligacji oraz ilość kuponów, znajdujących się przy tych obligacjach.

§ 6. Co do uiszczania podatku od darowizn obligacjami 5% państwowej renty ziemskiej serii I ma zastosowanie § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1935 r. o przyjmowaniu przez notariuszy na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na pokrycie należności z tytułu podatku od darowizn (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 172).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1937 r. Nr 37, poz. 286).

435

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1937 r.

w sprawie uzupełnienia zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1936 r. o warunkach zwalniania od należności celnych używanych: odzieży, bielizny i obuwia, nadsyłanych z zagranicy w darze jako wsparcie dla osób niezamożnych.

Na podstawie § 16 do p. 17 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820) zarządza się co następuje:

§ 1.

W § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1936 r. o warunkach zwalniania od należności celnych używanych: odzieży, bielizny i obuwia, nadsyłanych z zagranicy w darze, jako wsparcie dla osób niezamożnych (Monitor Polski Nr 86, poz. 166) dodaje się ustęp 3 treści następującej:

„3) Waga każdej przesyłki (paczki) zwalnianej od należności celnych w myśl ust. 1 i 2, nie może przekraczać 20 kg".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

wz. Minister Skarbu:
(—) *K. Morawski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 4 maja 1937 r. Nr 101, poz. 149).

436

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 19 maja 1937 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów za granicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 285) zarządzam, co następuje:

W § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 33) wprowadza się zmiany następujące:

1) Punkty 11), 19), 20) i 28) otrzymują brzmienie:

„11) **Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych** w Warszawie — na produkty eksportowane przez Administrację Lasów Państwowych, Polską Agencję Drzewną „Paged", Sp. z o. o., oraz Liceum Krzemienieckie";

„19) **Polski Związek Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych** w Warszawie — na zwierzęta gospodarskie żywe i bite, mięso, wszelkie przetwory mięsne, słoninę, smalec, drób bity, jaja, przetwory warzywne, przetwory grzybowe, przetwory owocowe, miąższe i soki;"

„20) **Zrzeszenie Eksporterów Drobiu i Ubocznych Artykułów Rolnych** w Warszawie— na drób żywy, dziczyznę, grzyby świeże i suszone, raki i jagody;"

„28) **Zrzeszenie Eksporterów Wyrobów Włókienniczych** w Bielsku — na wszystkie artykuły włókiennicze;"

2) po pkt 32 wprowadza się nowe punkty 33, 34 i 35 w brzmieniu następującym:

„33) **Rada Naczelna Przemysłu Filmowego w Polsce,** w Warszawie — na naświetlone wstęgi kinematograficzne, negatywy i pozytywy, dźwiękowe i nieme;

34) **Ogólnopolski Związek Przetwórców i Eksporterów Pierza i Puchu** w Warszawie — na pierze, puch i pióra ozdobne oraz szypułki;

35) **Zrzeszenie Wytwórców Konserw** w Warszawie — na konserwy rybne, przetwory warzywne, przetwory grzybowe, przetwory owocowe, miąższe i soki".

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Roman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 maja 1937 r. Nr 117, poz. 179).

437

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1937 r.

w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie zmiany statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych Izby Lekarskiej Warszawsko - Białostockiej w Warszawie.

Na podstawie art. 10 ust. (7) ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o izbach lekarskich (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 275) oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 64) zatwierdzam następujące zmiany § 8, 10, 13 i 15 statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych Izby Lekarskiej Warszawsko - Białostockiej w Warszawie, ogłoszonego w Monitorze Polskim z dn. 12 lipca 1935 r. Nr 157, poz. 187:

1) w § 8 ust. (1) punkt 3) otrzymuje brzmienie następujące:

„3) ukończyli 65 rok życia (tylko przy ubezpieczeniu według taryfy I);";

2) w § 10 ustęp (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Członkowie obowiązani są płacić składki ustalone, zależnie od wieku wstępnego ubezpieczonego, przez Zakład na podstawie taryfy I lub taryfy III. Przy ustalaniu wysokości składki przyjmuje się rozpoczęty rok życia za cały, jeżeli przy rozpoczęciu ubezpieczenia upłynęło więcej niż 6 miesięcy tego roku. Przy ubezpieczeniu według taryfy I członkowie obowiązani są płacić składki do końca życia, z uwzględnieniem postanowień § 8 ust. (3), przy ubezpieczeniu zaś według taryfy III członkowie opłacają składki również do końca życia, lecz nie dłużej niż do ukończenia 60 lat życia. Członkowie mają prawo wolnego wyboru ubezpieczenia według taryfy I lub według taryfy III. Wyboru powinni dokonać na piśmie. Zmiana taryfy jest ważną od chwili dokonania rozrachunku związanego ze zmianą i ewentualnej dopłaty składek według obliczeń technicznych.";

3) w § 13 ust. (1) zdanie 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Wysokość świadczeń Zakładu wynosi 6.000 zł w złocie.";

4) w § 13 dodaje się nowy ustęp (3) w brzmieniu następującym:

„(3) Przy ubezpieczeniu według taryfy I Zakład wypłaca sumę ubezpieczenia w wypadku śmierci członka. Przy ubezpieczeniu według taryfy III Zakład wypłaca połowę sumy ubezpieczenia członkowi w chwili ukończenia 60 lat życia, drugą zaś połowę — w wypadku śmierci członka. Jeżeli członek nie dożyje ukończenia 60 lat życia, to Zakład wypłaca w wypadku jego śmierci całą sumę ubezpieczenia.";

5) w § 15 dodaje się nowy ustęp (8) w brzmieniu następującym:

„(8) W przypadku ubezpieczenia według taryfy III przepisy ust. (1) do (3) nie odnoszą się do połowy sumy ubezpieczenia płatnej członkowi w chwili ukończenia 60 lat życia. Jeżeli członek ubezpieczony według taryfy III umrze przed ukończeniem 60 lat życia i zostawi deklarację rozporządzającą połową sumy ubezpieczenia, to rozporządzenia te rozciągają się proporcjonalnie na całą sumę ubezpieczenia z zachowaniem przepisów ust. (1) do (3).";

6) dotychczasowy ust. (8) § 15 otrzymuje numerację (9).

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 27 kwietnia 1937 r. Nr 96, poz. 135).

438

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 maja 1937 r.

w sprawie wymiany talonów od 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z 1926 r.

Podaje się do wiadomości, że wymiana talonów od 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z 1926 r. na nowe arkusze kuponowe na dziesięciolecie 1937 — 1947 przeprowadzana będzie w okresie od dnia 25 maja do dnia 31 grudnia 1937 r. włącznie przez Bank Polski, Pocztową Kasę Oszczędności, Bank Gospodarstwa Krajowego i ich oddziały.

Przy zgłaszaniu talonów, jak i przy wydawaniu nowych arkuszy kuponowych, nie będzie wymagane okazanie samych obligacyj.

Wymiana talonów na nowe arkusze kuponowe przy zgłoszeniu osobistym dokonywana będzie bezpłatnie.

Przyjęte talony będą przez wskazane wyżej instytucje bankowe oraz ich oddziały kierowane do Urzędu Długów Państwa (Warszawa, ul. Rymarska 1), który po dokonaniu wymiany prześle tym instytucjom, celem wydania zainteresowanym, arkusze kuponowe z numeracją, odpowiadającą numeracji zgłoszonych talonów.

Począwszy od dnia 1 czerwca 1937 r. wymiana talonów w drodze zgłoszenia osobistego będzie przeprowadzana również przez Urząd Długów Państwa.

Wymiana w drodze korespondencji przeprowadzana będzie wyłącznie przez Urząd Długów Państwa za zwrotem kosztów przesyłki pocztowej.

Po dniu 31 grudnia 1937 r. wymiana zarówno w drodze korespondencji, jak i zgłoszenia osobistego, przeprowadzana będzie wyłącznie przez Urząd Długów Państwa.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Domaniewski,*
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 maja 1937 r. Nr. 111, poz. 169).

439

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 14 maja 1937 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji I z 1935.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 273) zostało wylosowanych w dniach 5, 7, 8 i 10 maja 1937 r. 1440 premii do obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji I z 1935 r. na ogólną sumę 2.300.000 złotych w złocie; numery serii i numery obligacji, na które padły premie, i ich wielkość podane są w załączniku do niniejszego numeru Monitora Polskiego.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 20 maja 1937 r. Nr 113, poz. 173).

440

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 7 maja 1937 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694) zostały w drodze losowania, w okresie czasu od 1 do 29 kwietnia 1937 r., umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr Nr	data wylosowania	Nr Nr	data wylosowania
159	— 8.IV. 1937 r.	15305	— 22.IV. 1937 r.
172	— 8. „ „	17267	— 22. „ „
412	— 29. „ „	17545	— 1. „ „
1185	— 8. „ „	19160	— 15. „ „
1953	— 22. „ „	20082	— 8. „ „
2039	— 15. „ „	20747	— 22. „ „
2463	— 22. „ „	21992	— 8. „ „
3471	— 15. „ „	25846	— 15. „ „
3791	— 29. „ „	27309	— 15. „ „
5212	— 29. „ „	30150	— 8. „ „
5854	— 1. „ „	30374	— 29. „ „
5893	— 22. „ „	33740	— 29. „ „
9784	— 8. „ „	34146	— 1. „ „
10118	— 15. „ „	37322	— 1. „ „
11298	— 1. „ „	38087	— 22. „ „
11301	— 1. „ „	39253	— 29. „ „
11389	— 29. „ „	39603	— 1. „ „
12421	— 15. „ „		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 maja 1937 r. Nr 109, poz. 160).

441

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 7 maja 1937 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% Premiowej Pożyczki Dolarowej serii III.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1930 r. w sprawie wypuszczenia serii III premiowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 438), w dniu 1 maja 1937 r. zostało wylosowanych 95 premii na ogólną sumę 37.500 dolarów według niżej podanych wielkości premii i numerów obligacji:

12.000 dol.

1132794

po 3.000 dol.

15001, 771517

po 1.000 dol.

191398, 328818, 448934, 543888, 1112604, 1225941, 1470827,

po 500 dol.

113613	349851	720538	899447	1044807
192774	538063	754004	920761	1312876

po 100 dol.

15480	358213	635896	905988	1175216
19389	379867	643740	950829	1268509
43874	381802	645175	951360	1283214
53148	386445	650646	989453	1283308
67668	423313	690540	997201	1301925
150563	451496	729933	1007947	1317140
167798	454146	776451	1026640	1324351
171761	472435	791825	1041454	1363512
186539	473128	791983	1071335	1367295
214629	489233	806623	1080826	1374306
222694	526344	810546	1087121	1396103
287179	528774	815336	1088962	1407036
321165	569731	821271	1106687	1441953
323096	595508	833838	1115913	1446599
348028	629536	868491	1171079	1491710

Ogółem wylosowano 95 premii na sumę 37.500 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 maja 1937 r. Nr 109, poz. 161).

442

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 19 maja 1937 r.

o utraceniu przez rewidentów prawa do przeprowadzania rewizji spółdzielni.

Na podstawie § 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 817) ogłaszam, iż prawo rewizji utracili rewidenci:

w Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rz. P. w Warszawie:

1. Kubicz Wacław,
2. Inlender Henryk,
3. Dąbrowski Zygmunt,

w Radzie Spółdzielczej:

1. Gniadek Edward,
2. Hubrich Bolesław.

Przewodniczący:
(—) *St. Sadkowski.*

443

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 19 maja 1937 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach. Lista 19.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 817 z 1934 r.), ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji spółdzielni:

w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo - Gospodarczych Rz. P. w Warszawie:

1. Król Marian,
2. Toegel Jan,
3. Głowiak Józef,
4. Węgierski Kazimierz,
5. Dąbrowski Zygmunt,

w Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rz. P. w Warszawie:

1. Inlender Henryk.

Przewodniczący:
(—) *St. Sadkowski.*

444

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 842).

Nr 495. W wykładni Nr 476 ogłoszonej w Nr 30 Dz. Urz. z 1936 r., **w punkcie a)**, w drugim nawiasie po oznaczeniu „poz. 294" umie-

szcza się wyrazy: „oraz ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 223". W tymże punkcie a) passus ostatni, po średniku, otrzymuje brzmienie następujące: „jeśli zaś w czynności prawnej uczestniczy niepiśmienny lub nie mogący pisać, może się za niego podpisać inna osoba: w tym przypadku wymagane są nadto podpisy dwóch świadków" (L. D. V. 45093/5/37).

445

OKÓLNIK B. P. 43

z dnia 19 maja 1937 r.

L. B. P. 5587/37

w sprawie ryczałtów na przejazdy w mieście dla urzędników kontroli skarbowej.

W myśl postanowień § 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1936 r. o organizacji i zakresie działania kontroli skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 664) urzędnicy kontroli skarbowej otrzymują w miastach liczących powyżej 50.000 ludności oraz w Gdyni tytułem zwrotu kosztów przejazdu w mieście ryczałt w wysokości 30 zł miesięcznie.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ryczałt ten stanowi tylko zwrot kosztów przejazdu w mieście a nie pozbawia urzędnika prawa do ryczałtu z § 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 320) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 393) o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe w przypadku wykonywania przez urzędnika rejonowej kontroli skarbowej czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

Dyrektor Biura Personalnego:
(—) *W. Drojanowski.*

446

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 maja 1937 r.
L. D. I. 5206/2/37

w sprawie obliczania podstawy wymiaru grzywien orzekanych za naruszenie przepisów prawa celnego.

Do

wszystkich Dyrekcji Ceł i urzędów celnych.

Na zapytanie jednej z Dyrekcji Ceł, jak należy obliczać uszczuplone cło w przypadkach niezgodnego z rzeczywistością zadeklarowania towarów w urzędach celnych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Uszczuplone lub narażone na uszczuplenie cło w przypadkach niezgodnego z rzeczywistością deklarowania towarów w urzędach celnych powinno stanowić różnicę pomiędzy cłem obliczonym w wyniku rewizji według stawek (autonomicznych lub konwencyjnych) przypadających na podstawie przedstawionych przez stronę dokumentów, a cłem obliczonym według danych zawartych w zgłoszeniu celnym.

Przy ulgowym deklarowaniu, które na stronę nie nakłada obowiązku wyraźnego wskazania stawki spośród kilku punktów lub liter taryfy celnej uszczuplone lub narażone na uszczuplenie cło powinno stanowić różnicę pomiędzy stawką zastosowaną, a najbliższą niższą stawką tej pozycji, według której towar zadeklarowano, zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Skarbu z dnia 16 maja 1927 r. L. DC.82/VI/27.

Obliczona w powyższy sposób różnica pomiędzy cłem ustalonym w wyniku rewizji, a zadeklarowanym przez stronę będzie stanowiła rzeczywistą stratę Skarbu spowodowaną przestępstwem, a więc będzie odpowiadała pojęciu „uszczuplonego" lub „narażonego na uszczuplenie cła" i powinna być przyjmowana za podstawę wymiaru kary w przypadkach przestępstw określonych w art. 49 u. k. s. z r. 1932 oraz w przypadkach występków określonych w art. 46 p. k. s. z r. 1936.

Natomiast przy obliczaniu podstawy wymiaru grzywien od towarów wprowadzonych do kraju drogą nielegalną (art. 45 u. k. s. z r. 1932 i art. 44 p. k. s. z r. 1936) należy z reguły stosować stawki kolumny pierwszej taryfy celnej, stawki zaś kolumny drugiej taryfy celnej powinny mieć zastosowanie tylko w przypadkach, gdy nie ma wątpliwości co do pochodzenia towaru z kraju traktatowego.

Za Dyrektora Departamentu
(—) *K. Poths*
Naczelnik Wydziału.

447

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 maja 1937 r.

L. D. II. 13177/1/37

w sprawie wartości depozytowej: a) świadectw tymcz. 4½% Wewn. Pożyczki Państwowej 1937 r., b) obligacji 4% Pożyczki Konsolidacyjnej.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w miejscu.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że:

1) wartość depozytowa (wadialna i kaucyjna) świadectw tymczasowych 4½% We-

wnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r., wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 28 z 1937 r., poz. 207), została ustalona na złotych 70 za 100 złotych wartości imiennej;

2) wartość depozytową (wadialną i kaucyjną) obligacji 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, oznaczoną w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 14 kwietnia 1937 r. L. D. II. 9821/1/37 na złotych 60 za 100 złotych wartości imiennej, niniejszym ustala się na złotych 65 (sześćdziesiąt pięć) za 100 złotych wartości imiennej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Domaniewski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. II. 13177/1/37.

Warszawa, dnia 20 maja 1937 r.

Biuru Personalnemu, wszystkim Departamentom, Komendzie Straży Granicznej, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Radzie Spółdzielczej, Urzędowi Długów Państwa, Mennicy Państwowej, Dyrecji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiemu Monopolowi Loteryjnemu, Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu, wszystkim Izbom Skarbowym i Dyrekcjom Ceł, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Inspektoratowi Ceł w Gdańsku oraz Komisariatowi dla spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu —

do wiadomości i ewent. wydania dalszych zarządzeń.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Domaniewski.*

448

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 maja 1937 r.

L. D. III. 6958/4/37

o przedłużeniu czasu trwania konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Do

wszystkich izb skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec przedłużenia czasu trwania konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych do dnia 14 lipca rb. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 269) ulega automatycznemu przesunięciu termin wysłania przez Kasy urzędów skarbowych pozostałości obligacji 4% Pożyczki Konsolidacyjnej oraz dzienników i dowodów, dotyczących wymiany, o czym mowa w ustępach 6-m i 7-m zarządzenia z dnia 19 czerwca 1936 r. L. D. III. 6295/4/36.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Dr Bielak.*

449

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 maja 1937 r.

L. D. III. 6107/4/37

w sprawie wykazu urzędów administrujących dochodami Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych preliminowanymi na okres 1937/38.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i wszystkich Kas Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu załącza przy niniejszym piśmie wykaz urzędów administrujących dochodami budżetowymi Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, preliminowanymi na okres budżetowy 1937/38 r. do wiadomości i wykorzystania przy kwalifikowaniu dowodów wpływów części 12 budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Dr Bielak.*

Na okres 1937/38.

Dział budżetu	§	Nazwa dochodu	Władze i urzędy administrujące dochodami
		A. Administracja.	
1		**Zarząd Centralny**	
	2	Częściowy zwrot kosztów umundurowania	Zarząd Centralny Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych
	5	Pomieszczenie	" " " "

Dział budżetu	§	Nazwa dochodu	Władze i urzędy administrujące dochodami
	7	Wydawnictwa	Zarząd Centralny Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych
	8	Różne dochody	" " " "
2		**Wojewódzkie wydziały rolnictwa i reform rolnych**	
	2	Częściowy zwrot kosztów umundurowania	Urzędy Wojewódzkie
	4	Środki lokomocji	" "
	8	Różne dochody	Zarząd Centralny M. R. i R. R. i Urzędy Wojewódzkie
	10	Opłaty weterynaryjne .	Urzędy Wojewódzkie i Komisariat Rządu m. st. Warszawy
	12	Zwrot kosztów przymusowego postępowania w sprawach ochrony lasów	Urzędy Wojewódzkie
	14	Opłaty za prawo rybołówstwa na wodach publicznych	Urzędy Wojewódzkie i Komisariat Rządu m. st. Warszawy
3		**Popieranie produkcji rolnej**	
	17	Nadzór państwowy nad ogierami	Zarząd Centralny M. R. i R. R. i Urzędy Wojewódzkie
	19	Zwroty subwencji, udzielonych na studia	Zarząd Centralny Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych
	20	Opłaty od kart łowieckich	Urzędy Wojewódzkie i Komisariat Rządu m. st. Warszawy
	21	Zwroty pożyczek, udzielonych na popieranie produkcji rolnej oraz na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi	Zarząd Centralny Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych
4		**Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego**	
	2	Częściowy zwrot kosztów umundurowania	Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego
	5	Pomieszczenie	" " " "
	8	Różne dochody	" " " "
5		**Państwowy Instytut Kultury Wsi**	
	2	Częściowy zwrot kosztów umundurowania	Zarząd Centralny Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych
6		**Państwowe zakłady chowu koni**	
	2	Częściowy zwrot kosztów umundurowania	Państwowe Zakłady Chowu Koni
	5	Pomieszczenie	" " " "
	8	Różne dochody	Zarząd Centralny Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i Państwowe Zakłady Chowu Koni
	10	Stadniny i stada	Państwowe Zakłady Chowu Koni
7		**Akcja finansowo-rolna**	
	2	Częściowy zwrot kosztów umundurowania	Urzędy Wojewódzkie
	11	Opłaty pobierane przez wojewódzkie urzędy rozjemcze do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich	
		B. Przedsiębiorstwa i Zakłady	
10		**Państwowe przetwórnie mięsne**	Zarząd Centralny Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych

450

OKÓLNIK C. 4 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 maja 1937 r.
L. D. IV. 9824/3/37

w sprawie wywozu środków płatniczych i książeczek oszczędnościowych w transportach zbiorowych.

Do

Dyrekcyj Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, do Izby Skarbowej w Grudziądzu oraz do Urzędów Celnych podległych wymienionym Dyrekcjom Ceł.

Stosownie do uchwał Komisji Dewizowej z dnia 25 listopada 1936 r. w sprawie Towarzystw Żeglugowych oraz Syndykatu Emigracyjnego, Sp. z o. o., Min. Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Kierownicy transportów zbiorowych emigracyjnych, organizowanych przez Syndykat Emigracyjny, Sp. z o. o. w Warszawie i jego oddziały, względnie przez jedno z towarzystw żeglugowych lub biur podróży wymienionych w spisie (zał. Nr 1) — mogą wywozić środki płatnicze i książeczki oszczędnościowe, należące do członków transportu, a wyszczególnione w specjalnych zestawieniach (zał. Nr 2).

Powyższe zestawienia, wymieniające obok nazwisk podróżnych środki płatnicze, książeczki oszczędnościowe i potwierdzenia z odbioru, są ważne tylko wówczas, gdy są poświadczone jednocześnie przez instytucję organizującą transport, oraz przez bank dewizowy.

Uczestnicy transportów mogą w tych przypadkach oprócz środków płatniczych i książeczek oszczędnościowych wyszczególnionych w zestawieniach, wywozić nadto środki płatnicze na ogólnych zasadach, tzn. do wysokości równowartości 200 zł na każdy oddzielny paszport — bez zezwolenia, a powyżej tej kwoty — na podstawie indywidualnego pozwolenia Komisji Dewizowej.

Zestawienia powinny być przy wyjeździe odebrane kierownikowi transportu i zwrócone temu bankowi dewizowemu, który zestawienie poświadczył, z adnotacją, że zestawienie zostało wykorzystane. Jeżeli którakolwiek z osób wymienionych w zestawieniu nie wyjechała, a zatem wymienione przy tej osobie środki płatnicze itp. nie zostały wywiezione, należy na zestawieniu uczynić o tym odpowiednią wzmiankę.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Załącznik Nr 1 do okólnika Min. Sk.
L. D. IV. 9824/3/37.

Spis towarzystw żeglugowych i biur podróży.

1. Gdynia Ameryka, Linie Żeglugowe S. A.
2. Angielska Sp. Akc. Zjednoczona Korporacja Bałtycka, United Baltic Corporation.
3. Canadian Pacific Railway.
4. Chargeurs Réunis.
5. Compagnie Générale Transatlantique (Frech Line).
6. Consulich S. T. N.
7. Cunard White Star, Ltd.
8. Holland America Line.
9. Lloyd Triestino.
10. „Italia" (Flotte Riunita).
11. Pacific Steam Navigation Co.
12. Royal Mail Line, Ltd.
13. United States Lines.
14. Worms et Co.
15. Wagons-Lits Cook.
16. „Francopol".
17. Orbis.

Załącznik Nr 2 do okólnika
Min. Sk. L. D. IV. 9824/3/37.

ZESTAWIENIE PODRÓŻNYCH

i środków płatniczych w gotówce, czekach, asygnatach lub książeczkach oszczędnościowych dozwolonych do wywozu za granicę na podstawie uchwały generalnej Komisji Dewizowej z dnia .... Nr ....

Numer kolejny	Imię i nazwisko podróżnego	Nr paszportu	Starostwo, które wystawiło paszport i data wystawienia paszportu	Miejsce dotychczasowego zamieszkania podróżnego	Kraj przeznaczenia	Podróżny lub konwojent wywozi						Potwierdzenie Syndykatu Emigracyjnego lub Towarzystwa Okrętowego z odbioru kwoty pokazowej lub kaucji, zawierające polecenie wypłaty przyjętej sumy w kraju emigracyjnym (suma, waluta)
						1) tytułem kwoty pokazowej lub kaucji			2) tytułem powrotnego wywozu przekazanych dla podróżnego z zagranicy środków płatniczych	3) równowartość 20.— zł na osobę na drobne wydatki w drodze	Razem 1 — 3 (suma, waluta)	
						złożone w Polsce w zagran. środkach płatniczych	nadesłane dla podróżnego z zagranicy	zakupione w banku dewizowym				

Pieczątka i podpisy Towarzystwa Okrętowego (bądź Syndykatu Emigracyjnego)

" " " Banku dewizowego

451

OKÓLNIK C. 5 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 maja 1937 r.

L. D. IV. 10218/3/37

w sprawie zaświadczeń o przywozie pieniędzy i walorów.

Do

Dyrekcyj Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, do Izby Skarbowej w Grudziądzu oraz do wszystkich Urzędów Celnych podległych wymienionym Dyrekcjom Ceł.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na konieczność **bezwzględnego** przestrzegania przepisów działu V pkt 4 instrukcji L. D. IV. 18876/3/36 z dnia 8 sierpnia 1936 r. w sprawie wykonywania przez urzędy celne i placówki graniczne kontroli skarbowej przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 680). W myśl powołanych wyżej przepisów, zaświadczenie o przywozie pieniędzy i walorów uprawnia do powrotnego wywozu tylko tych pieniędzy i walorów, które są wymienione w zaświadczeniu, przy czym pieniądze w gotówce mogą być wywożone w innych odcinkach tej samej waluty. **Natomiast wywóz innych środków płatniczych, niż wymienione w zaświadczeniu, jest dopuszczalny tylko wówczas, gdy bank dewizowy stwierdzi na zaświadczeniu zamianę przywiezionych środków płatniczych na inne,** np. gdy podróżny zamiast przywiezionego czeku, wywozi inne środki płatnicze, to tych środków nie wolno wypuścić za granicę, jeżeli na zaświadczeniu o przywozie nie ma adnotacji banku dewizowego, stwierdzającej dokonanie zamiany przywiezionych środków płatniczych na inne.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu, celem uniemożliwienia otrzymania przez podróżnych w podstępny sposób dwóch zaświadczeń o przywozie pieniędzy i walorów zarządza notowanie faktu wydania takiego zaświadczenia przez umieszczenie w paszporcie (na stronicy ostatniej) adnotacji tej treści:

„Urząd Celny albo (Placówka Granicznej Kontroli Skarbowej) w . . . .

Zaświadczenie o przywozie pieniędzy i walorów wydano dnia . . . .

podpis".

Celem ułatwienia, należy powyższą adnotację umieszczać przy pomocy pieczątek gumowych, w które należy się zaopatrzyć.

Przed wystawieniem zaświadczenia o przywozie pieniędzy i walorów należy zawsze sprawdzać, czy podróżny nie otrzymał już w czasie tej samej odprawy takiego zaświadczenia. Uczynioną w paszporcie na ostatniej stronicy powyższą adnotację należy skreślać po odebraniu podróżnemu przy wyjeździe wydanego zaświadczenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

452

OKÓLNIK C 6. MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 maja 1937 r.

L. D. IV. 8587/3/37

w sprawie stosowania ceł konwencyjnych, ustanowionych umową handlową polsko-angielską z dnia 27 lutego 1935 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do punktu 1-go okólnika L. D. IV. 7650/3/35 z dnia 7 marca 1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 7 z 1935 r. poz. 137), Ministerstwo Skarbu przypomina, że konwencyjne cła, ustanowione mocą umowy handlowej polsko-angielskiej z dnia 27 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 59 z 1935 r. poz. 380, przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23 z 1935 r. poz. 520) mogą być stosowane pod warunkiem przedstawienia przy odprawie celnej należycie wystawionego świadectwa pochodzenia towaru.

Jedynie co się tyczy ceł konwencyjnych, dotyczących pozycyj: 1136 (samochody), 1137 (ciągówki), 1138 (podwozia samochodowe) oraz 1143 (motocykle) — wystawione przez związek producentów samochodowych lub producentów motocykli certyfikaty, poświadczone przez Generalny Konsulat Rz. P., o których to certyfikatach jest mowa w tekście konwencyjnym Uwag do wymienionych pozycyj (lista pierwsza), służą jednocześnie jako świadectwa pochodzenia.

Natomiast przedstawienie przy odprawie celnej przewidzianych w tekście konwencyjnym Uwagi do poz. 356 (estry) oraz Uwagi do poz. 490 (niektóre przetwory chemiczne) faktur, zaświadczonych przez „Association of British Chemical Manufactures" w Londynie, jak również przewidzianych w tekście konwencyjnym dotyczącym poz. 592 (wełna czesana i niedoprzęd), w tekście Uwagi do poz. 594 (przędza wełniana czesankowa), oraz w tekście dotyczącym poz. 595 (przędza z włosia zwierzęcego) zaświadczeń „Conditioning House" w Bradfordzie — nie zwalnia od obowiązku przedstawienia należycie wystawionego świadectwa pochodzenia, aby towar mógł korzystać z ustanowionego przez konwencję cła zniżonego lub zwolnienia od cła.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

453

OKÓLNIK C. 7 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 maja 1937 r.

L. D. IV. 12213/2/37

w sprawie stosowania cła konwencyjnego do rur oświetleniowych z poz. 1113 p. 4 taryfy celnej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Konwencja handlowa polsko - holenderska z dnia 9 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 29 z 1936 r., poz. 238, przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11 z 1936 r., poz. 337) ustanawia cło konwencyjne z p. 4 poz. 1113 taryfy celnej na „rury oświetleniowe, zawierające sód metaliczny, napełnione gazami obojętnymi, z elektrodami tlenkowymi".

Powyższe rury, zwane w technice oświetleniowej **lampami sodowymi**, różnią się od innych rodzajów rur świetlących, objętych punktem 4 poz. 1113 taryfy celnej, następującymi cechami:

Lampy sodowe są to krótkie rury szklane napełnione parą sodu oraz gazami obojętnymi jak: argon, neon, hel. Lampy te dają światło żółte przenikające mgłę, przy tym nie wymagają zasilania prądem wysokiego napięcia w przeciwieństwie do innych rur świetlących (używanych do reklam) i są używane do oświetlania autostrad, torów kolejowych itp.

Lampy sodowe, znane na rynku pod marką „Philora Natriumdampflampen", przedstawiają rurę szklaną zgiętą w kształcie litery U z wlutowanymi w końce tej rury elektrodami; obydwa końce rury zaopatrzone są we wspólny bagnetowy cokół (oprawę), łączący elektrody z końcówkami doprowadzającymi prąd. Rura wypełniona jest gazem obojętnym (szlachetnym), zaś w pobliżu elektrod znajduje się sód metaliczny w postaci srebrzystych kropelek, które po rozgrzaniu się lampy parują, stwarzając właściwy ośrodek dla wyładowań elektrycznych, dających światło. Lampy te, dla ułatwienia początkowej jonizacji gazu, są zaopatrzone wzdłuż ramienia rury w metalowy emaliowany pasek połączony jednym końcem z jednym z biegunów doprowadzających prąd.

Lampy sodowe, znane na rynku pod marką **„Osram Dampf-Lampe Type Na"**, przedstawiają rurkę prostą, wypełnioną gazem szlachetnym z wlutowanymi na końcach elektrodami i z cokołami na obu końcach. W pobliżu elektrod znajduje się sód metaliczny w postaci srebrzystych kropel. Dla ułatwienia jonizacji gazu przy zapaleniu, umieszczony jest wewnątrz rurki, wzdłuż tejże, kawałek drutu oporowego w ten sposób, że końce jego nie dotykają elektrod. Cała rurka, zawierająca wyżej opisane urządzenia, jest umieszczona wewnątrz drugiej rurki szklanej zewnętrznej; z przestrzeni zawartej między ściankami rurek wewnętrznej i zewnętrznej powietrze zostało wypompowane. Próżnia wytworzona między ściankami rurek, służy jako izolacja cieplna, pozwalająca na utrzymanie lampy w stanie nagrzanym, co ma na celu zachowanie pary sodu powstającej w rurce.

Powyższe cechy rur oświetleniowych należy mieć na uwadze przy stosowaniu cła konwencyjnego z umowy polsko-holenderskiej.

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski.*

454

OKÓLNIK C 8 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 maja 1937 r.

L. D. IV. 8298/1/37

w sprawie zgłaszania do odprawy celnej samochodów i motocykli.

Do

wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Przy rejestracji samochodów i motocykli zagranicznego pochodzenia wymagane są kwity celne na dowód legalnego wprowadzenia do kraju tych środków lokomocji.

Celem ułatwienia rejestracji zarządza się, aby w przypadkach, gdy jedno zgłoszenie celne obejmuje większą ilość samochodów i motocykli, urzędy celne wydawały, na żądanie stron, jako dowód oclenia pokwitowanie na każdy poszczególny samochód lub motocykl, według wzoru i w sposób przewidziany w § 51 ust. 3 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820 z 1934 r.).

Pokwitowania takie, które mają zastępować przy rejestracji kwity celne, powinny zawierać wszystkie niezbędne dane dotyczące oclonego samochodu lub motocykla, jak to: markę, numer fabryczny motoru, numer podwozia, ilość cylindrów i kolor karoserii.

Jednocześnie uchyla się poprzednio wydany w tej sprawie okólnik L. D. C. 6950/II/26 z dnia 7 października 1926 r. (Dz. U. Min Skarbu Nr 26, poz. 302 z 1926 r.).

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski.*

455

OKÓLNIK C 10 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 maja 1937 r.

L. D. IV. 9368/1/37

w sprawie sprzedaży papierów wartościowych, podlegających realizacji celem pokrycia należności Skarbu Państwa.

Do

wszystkich Dyrekcji Ceł i podległych im urzędów celnych.

W związku z postanowieniem § 33 pkt 6 przepisów rachunkowo-kasowych dla urzędów celnych (załącznik do Dzienn. Urz. Min. Skarbu z dnia 1 marca 1937 r. Nr 6, poz. 176) Ministerstwo Skarbu zarządza, by zainteresowane urzędy celne przesyłały papiery wartościowe, podlegające realizacji dla pokrycia należności Skarbu Państwa (celnych i innych), do Banku Polskiego celem ich sprzedaży.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

456

OKÓLNIK C 11 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 maja 1937 r.

L. D. IV. 8292/3/37

w sprawie odprawy celnej przesyłek lotniczych nadawanych, z powodu przerwy w komunikacji lotniczej, do dalszego przewozu koleją.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zachodzą przypadki, że przewożone drogą powietrzną przesyłki, z powodu przerwy komunikacji lotniczej wywołanej bądź to uszkodzeniem statku powietrznego, bądź też złym stanem pogody, są nadawane do dalszego przewozu koleją. W związku z powyższym powstało pytanie, czy tego rodzaju przesyłki lotnicze, przywiezione do urzędu celnego koleją, należy traktować przy odprawie celnej jako przesyłki kolejowe, czy też jako lotnicze.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przesyłki lotnicze przewożone statkami powietrznymi a następnie, z powodu przerwy komunikacji lotniczej, nadane do dalszego przewozu koleją, należy traktować przy odprawie celnej jako przesyłki lotnicze pod warunkiem, że zawiadowca portu lotniczego, w którym znajduje się urząd celny odbiorczy, zaświadczy, że przesyłki były nadane do przewozu do polskiego obszaru celnego drogą powietrzną i jedynie ze względu na przerwę komunikacji lotniczej spowodowaną siłą wyższą (uszkodzenie statku powietrznego, zły stan pogody) zostały nadane do dalszego przewozu koleją.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

457

OKÓLNIK C. 12 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 maja 1937 r.

L. D. IV. 7012/3/37

w sprawie odprawy celnej aparatów radiowych odbiorczych na podstawie samochodowych tryptyków i książeczek z przepustkami granicznymi.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zarządza, aby turystom, którym urzędy celne odprawiają warunkowo samochody na podstawie tryptyków i książeczek z przepustkami granicznymi, były odprawiane na tych samych podstawach jak samochody, **aparaty radiowe odbiorcze,** jeżeli są wpisane do wymienionych tryptyków lub książeczek z przepustkami.

Ponieważ aparaty radiowe wmontowane do samochodów podlegają ocleniu łącznie z samochodami (rozp. Ministra Skarbu z dnia 21 października 1936 r. grupa 71, poz. 1136 — Dz. Urz. Min. Sk. Nr 31, poz. 934), wystarczy umieszczenie w tryptyku lub książeczce ogólnej wzmianki, że dany samochód posiada wbudowany aparat odbiorczy, natomiast jeżeli chodzi o aparat radiowy odbiorczy przenośny, należy przy odprawie odnotować wszystkie dane, potrzebne do sprawdzenia tożsamości przy wywozie, względnie do obliczenia należności celnych, w razie niewywiezienia aparatu z powrotem zagranicę w ustalonym okresie czasu.

Odpowiedzialność materialna za należności celne, przypadające od aparatów radiowych odprawionych na podstawie tryptyków i książeczek a niewywiezionych w ustalonym okresie czasu z powrotem zagranicę, ciąży na klubach poręczających.

Aparaty radiowe nadawcze (nadajniki) są do przywozu zabronione.

Dla odróżnienia aparatu radiowego odbiorczego od takiegoż aparatu nadawczego wyjaśnia się, jak następuje:

Radioodbiorniki są zwykle wyposażone w organ strojenia (najczęściej zespół kondensatorów obrotowych), którego skala jest wycechowana przeważnie w kilocyklach (skrót kc lub KHz) w metrach długości fal odbieranych lub też bezpośrednio ma wydrukowane nazwy stacji nadawczych; ponadto odbiornik może posiadać przełącznik zakresów fal (krótkie — średnie, długie), regulatory siły odbioru oraz głośnik, ewentualnie gniazda przeznaczone dla jego włączenia.

Nadajniki muszą posiadać oprócz organów strojenia, również organy manipulacyjne w postaci klucza nadawczego, mikrofonu ewentualnie gniazd lub zacisków do załączenia tych przyrządów; ponadto nadajniki posiadają przeważnie

wskaźnik natężenia prądu w antenie w postaci termo - amperomierza, przy czym skala takiego przyrządu jest zwykle cechowana w amperach lub miliamperach.

Jednocześnie poleca się urzędom celnym informować w miarę możności turystów, że na prawo posiadania i używania radioodbiornika w Polsce jest wymagane uzyskanie pozwolenia Zarządu Pocztowego; celem uzyskania takiego pozwolenia turyści powinni zgłosić się w najbliższym polskim urzędzie (agencji) pocztowo-telegraficznym, gdzie uzyskają informacje i wskazówki co do wypełnienia formalności związanych z wydaniem przez ten urząd (agencję) zezwolenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

458

OKÓLNIK C. 13 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 maja 1937 r.

L. D. IV. 10654/3/37

w sprawie ogólnego pozwolenia na wywóz pszenicy, żyta i owsa oraz produktów ich przemiału w ruchu pocztowym i podróżnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 8949/3/37 z dnia 14 kwietnia 1937 roku (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 10, poz. 344), Ministerstwo Skarbu komunikuje, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało ogólne pozwolenie na wywóz pszenicy, żyta i owsa oraz produktów ich przemiału w przesyłkach pocztowych o wadze łącznej tych towarów, nieprzekraczającej 10 kg w jednej przesyłce. Dlatego też przy odprawie wywozowej wymienionych wyżej produktów w ilości wskazanej nie należy wymagać pozwoleń na wywóz Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przewidzianych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1937 roku (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 210).

Ponadto Urzędy Celne mogą, w myśl § 27 ust. 1-d przepisów wykonawczych do prawa celnego, zwalniać od zakazu wywozu wymienione produkty, wywożone w ruchu podróżnych; zwolnienie to należy stosować do ilości produktów, nieprzekraczającej łącznej wagi 10 kg na jednego podróżnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

459

OKÓLNIK C. 14 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 maja 1937 r.

L. D. IV. 10624/3/37

w sprawie ogólnego pozwolenia na przywóz zwierząt, ptaków, płazów itp. przeznaczonych dla Ogrodów Zoologicznych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 280) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało ogólne pozwolenie na przywóz zwierząt, ptaków itp. według pozycji 114 taryfy celnej przywozowej, przesyłanych pod adresem Ogrodów Zoologicznych.

Wobec powyższego ust. 1 okólnika L. D. IV. 14491/3/36 z dnia 10 czerwca 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 515), uzupełnionego ostatnio okólnikiem L. D. IV. 4898/3/37 z dnia 26 lutego 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 189), uzupełnia się przez dodanie punktu 22 następującej treści:

Nazwa towaru	Pozycja taryfy celnej przywozowej
22) Zwierzęta, ptaki, płazy, owady — osobno niewymienione, nadchodzące pod adresem Ogrodów Zoologicznych . .	114

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

460

OKÓLNIK C. 15 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 maja 1937 r.

L. D. IV. 9870/2/37

w sprawie uzupełnienia wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 19 czerwca 1935 r. L. D. IV. 4825/2/35 (Monitor Polski Nr 150, poz. 176 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 19, poz. 441 z 1935) w sprawie wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu, Ministerstwo

Skarbu zawiadamia, że w myśl § 24 dz. III p. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820 z 1934) niżej wyszczególnione środki lecznicze zostały zarejestrowane i mogą być sprowadzane z zagranicy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej:

Bellergal tabletki — Sandoz w Bazylei — Nr reg. 1876,

Pyridium ampułki — The Pyridium Corporation w New Yorku Nr reg. 1877,

Synthalin B drażetki — Schering - Kahlbaum A. G. w Berlinie Nr reg. 1880.

Preparaty powyższe podlegają cleniu według poz. 384 i uwaga po tej pozycji taryfy celnej za dawkowanie.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że pod Nr reg. 679 zarejestrowany został jedynie preparat Novocain Suprarenin B tabletki oraz pod Nr reg. 9/org. — tylko organopreparat Hypophysin (Extractum Glandulae Pituitariae pars posterior) amp., — wszystko firmy I. G. Farbenindustrie w Leverkusen, gdyby natomiast nadeszły preparaty wyrobu tejże firmy, na przykład:

Novocain Suprarenin tabl. A,
Novocain Suprarenin tabl. A. Kl. P.,
Novocain Suprarenin tabl. B. Kl. P.,
oraz organopreparat Hypophysin Kl. P.

należy je traktować jako **niezarejestrowane** i niedozwolone do przywozu bez specjalnych pozwoleń Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

461

OKÓLNIK C 16 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 maja 1937 r.

L. D. IV. 9491/3/37

w sprawie zwolnienia od cła przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych sprowadzanych z zagranicy przez Pracownię Biologiczną przy Szpitalu Głównym Polskiego Czerwonego Krzyża w Warszawie.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 19 lutego 1937 r. L. D. IV. 3036/3/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 184) Ministerstwo Skarbu zarządza, aby na podstawie § 16 ust. 2 do p. 11 przepisów wykonawczych do prawa celnego były zwalniane od cła również przedmioty pokazowe i pomoce naukowe, sprowadzane z zagranicy przez **Pracownię Biologiczną przy Szpitalu Głównym Polskiego Czerwonego Krzyża w Warszawie.**

Za podstawę do zwolnienia od cła będą służyć zaświadczenia wymienionej instytucji, wystawione według wzoru, podanego w okólniku z dnia 27 października 1936 r. L. D. IV. 25857/ /3/36 (Monitor Polski Nr 265, poz. 474, przedruk w Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr 31, poz. 927).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

462

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 maja 1937 r.

L. D. V. 21527/2/37

w sprawie przyznania Związkowi Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej „Społem" w Warszawie uprawnień, przewidzianych w art. 46 ustawy o państwowym podatku dochodowym i w art. 40 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 4 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, z 1936 r., poz. 134) oraz art. 46 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2 z 1936 r., poz. 6) i art. 40 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 46 z 1936 r., poz. 339) udziela Związkowi Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej „Społem" w Warszawie zezwolenia na składanie w imieniu spółdzielni, należących do wymienionego Związku: zeznań, wyjaśnień i odwołań, dotyczących wymiaru państwowego podatku dochodowego i przemysłowego oraz na uiszczanie należności z tytułu tych podatków.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

463

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 maja 1937 r.

L. D. V. 4930/1/37

o przesunięciu terminu składania sprawozdań o wynikach wymiaru podatku od nieruchomości i wyjaśnienie w sprawie uwzględnienia zmian w sprawozdaniach wymiaru pod. od lokali za r. 1937.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu przesuwa termin do przedłożenia sprawozdania o wynikach wymiaru podatku od nieruchomości za rok 1937 (wzór Nr 200/i.p.) dla urzędów skarbowych do dnia 15 czerwca, a dla izb skarbowych do dnia 15 lipca r. b.

W sprawozdaniu o wynikach wymiaru podatku od lokali za rok 1937 (wzór Nr 201/i.p.) należy uwzględnić zmiany, dokonane w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 12 lutego 1937 r. L. D. V. 26310/3/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5, poz. 159).

Kierownik Wydziału:
(—) *K. Janczewski.*

464

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 maja 1937 r.

L. D. V. 5165/1/37

w sprawie upoważnienia izb i urzędów skarbowych do odraczania, rozkładania na raty i umarzania zaległości w podatku majątkowym, podatku od placów budowlanych oraz w nadzwyczajnej daninie majątkowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Na zasadzie postanowień art. 1 ust. 2) i art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 50, poz. 336), zarządzam co następuje:

Upoważnia się izby skarbowe (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) oraz urzędy skarbowe do odraczania, rozkładania na raty i umarzania zaległości w podatku majątkowym, podatku od placów budowlanych oraz w nadzwyczajnej daninie majątkowej, jak również w odsetkach od tych zaległości—w granicach, zakreślonych §§ 101, 102 ust. (1) i (2) oraz 103 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 270).

Równocześnie uchyla się postanowienia okólnika z dnia 26-go sierpnia 1935 r. L. D. V. 26218/1/35.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

465

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 maja 1937 r.

L. D. V. 22016/2/37

o stosowaniu norm amortyzacyjnych w rolnictwie.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

A. W związku z niejednolitym ustaleniem przez okręgi poszczególnych izb skarbowych norm amortyzacyjnych w normach bilansowych dla gospodarstw rolnych dla celów wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1937:

I. przy budowlach ziemnych i urządzeniach w gospodarstwach rybnych oraz przy urządzeniach wodno-melioracyjnych gospodarstw rolnych,

II. przy innych urządzeniach gospodarstwa rolnego,

III. przy długotrwałych plantacjach handlowych, które w zasadzie nie powinny w stosunku do poszczególnych okręgów izb skarbowych wykazywać większych różnic, Ministerstwo Skarbu zaleca stosowanie następujących norm zużycia:

ad I. **przy budowlach ziemnych i urządzeniach w gospodarstwach rybnych oraz przy urządzeniach wodno - melioracyjnych gospodarstw rolnych:**

1) budowle drzewne jak mnichy, upusty, przewały, śluzy, mosty . . 10%
2) urządzenia wymienione w pkt 1 murowane i betonowe 3,3%
3) groble (prócz wymienionych poniżej) 5%
4) dreny 4%

Nie podlega amortyzacji wartość grobli mineralnych na podłożu mineralnym i rowów, jako urządzeń, które przy ponoszonych w miarę potrzeby nakładach zapewniających ich zdolność do użytku według przeznaczenia, nie tracą stopniowo na wartości i teoretycznie mogą trwać okres nieograniczony;

ad II. **dla innych urządzeń gospodarstwa rolnego:**

1) budynki z pecy (glina ze słomą) 3%
2) ogrodzenia z siatki drucianek i murowane 5%
3) studnie drewniane 10%
4) studnie murowane 2%
5) silosy i doły murowane do kiszonek 5%
6) inne doły murowane . . . 5%

ad III. **dla długotrwałych plantacyj handlowych:**

1) plantacje wikliny i chmielniki . 10%
2) „ krzewów, warzyw, kwiatów, szparagów 20%
od udowodnionych kosztów założenia.

Wydatki na konserwację, naprawę i utrzymywanie w dobrym stanie urządzeń podanych pod I — III należą do rozchodów potrącalnych.

B. Ministerstwo Skarbu uzupełnia wykaz zawarty w okólniku z dnia 10 kwietnia 1937 r. L. D. V. 20380/2/37 o stosowaniu przepisów art. 6 ust. 2 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2 z 1936 r. poz. 6) i § 14 p. 6 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 40, poz. 301) w sprawie jednorazowego odpisania wartości przedmiotów, których zwykły okres zużycia nie przekracza lat 5-ciu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 10, poz. 350) — w sposób następujący:

1) maszyny żniwne: kosiarki, żniwiarki, wiązałki, oraz kopaczki do ziemniaków,

2) narzędzia do uprawy roli: pługi jednoskibowe, pogłębiacze, radła; drewniane: brony, znaczniki itp.,

3) ubranie służbowe służby rolnej,

4) naczynia i narzędzia mleczarskie n. p. konwie, bańki, formy do serów itp.,

5) narzędzia rzemieślnicze, kowalskie, ciesielskie, stolarskie, rymarskie itp. używane w gospodarstwach rolnych,

6) narzędzia i sprzęty do rybołówstwa n. p. sieci, kosze, beczki, łodzie itp.,

7) narzędzia i sprzęty ogrodownicze, jak: pielniki, spryskiwacze, rozpylacze, skrzynie inspektowe, grace, piłki, sekatory itp.,

8) narzędzia leśne, jak: lancety, numeratory, cechy, siekiery itp.,

9) narzędzia i sprzęty pszczelarskie,

10) inne przedmioty gospodarstwa rolnego nie objęte powyższym wykazem, o ile całkowita wartość przedmiotu nie przewyższa kwoty 200 zł.

Zalecenia, zawarte w ust. 2, 3, 4 i 5 okólnika z 10 kwietnia 1937 r. L. D. V. 20380/2 mają i tu pełne zastosowanie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

466

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 maja 1937 r.

L. D. V. 35943/4/37

w sprawie świadectw przemysłowych dla spółdzielni rolniczo - handlowych, zajmujących się zakupem i sprzedażą produktów hodowlanych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 14 listopada 1933 r. L. D. V. 47321/4/33 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 33, poz. 288), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że działalność spółdzielni rolniczo - handlowych, zajmujących się zakupem i sprzedażą wszelkiego rodzaju produktów hodowlanych, jak np. bydła, trzody chlewnej, drobiu, ryb itd., ma charakter przedsiębiorstw handlu towarowego, a zatem nie podlegają one obowiązkowi nabywania odrębnych świadectw przemysłowych na skup zawodowy wymienionych produktów.

Nabycie świadectwa przemysłowego III kategorii handlowej w myśl postanowień rozdziału I kat. trzecia cz. II lit. A taryfy, załączonej do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) na każdy zakład handlu towarowego, należący do spółdzielni rolniczo - handlowej, bez względu na rodzaj prowadzonego handlu — czyni zadość obowiązkowi podatkowemu w zakresie świadectw przemysłowych dla tego rodzaju spółdzielni.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

467

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 maja 1937 r.

L. D. V. 21707/2/37

w sprawie podatku specjalnego od wynagrodzeń robotników sezonowych, zatrudnionych na robotach publicznych.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zezwala, by przy wypłacaniu wynagrodzeń robotników sezonowych, zatrudnionych przy robotach publicznych, nie potrącano należności podatku specjalnego, o ile wynagrodzenia te nie przekraczają 208 zł miesięcznie.

Niedobrane z tego tytułu kwoty podatku specjalnego Ministerstwo Skarbu umarza na zasadzie art. 123 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z roku 1936, Nr 14, poz. 134).

Ulga powyższa ma zastosowanie z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki*

468

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 maja 1937 r.

L. D. VI. 4213/3/37

w sprawie uruchomienia wolnego składu wina.

Ministerstwo Skarbu podaje niniejszym do wiadomości Izb Skarbowych (Wydział IV) i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, że firma Juliusz Grosse S. z o. o. uruchomiła wolny skład wina w Krakowie przy ul. Sławkowskiej 13 i 15 — na podstawie tut. zarządzenia z dnia 14 października 1936 r. L. D. VI. 7525/3/36.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

469

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 22 maja 1937 r.

o zmianie okólnika Nr 10 z dnia 13 maja 1936 r. w sprawie sprzedaży złota na cele naukowe, lecznicze, przemysłowo - przetwórcze i inne przez wytapiaczy złota (rafinerów).

W związku z postanowieniami art. 6 dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) — Komisja Dewizowa zezwala — aż do odwołania — niżej wymienionym osobom na sprzedaż i kupno złota w kraju w zakresie i na warunkach, ustalonych niniejszym okólnikiem.

I. Sprzedaż.

1. Wytapiacze złota (rafinerzy) na zasadzie zezwoleń, udzielonych im imiennie na wniosek Ministerstwa Przemysłu i Handlu przez Komisję Dewizową bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Polskiego, mogą sprzedawać z posiadanych zapasów złoto na cele naukowe, lecznicze, techniczno - dentystyczne, techniczne i przemysłowe następującym instytucjom, firmom i osobom:

a) instytucjom rządowym i samorządowym, zakładom naukowym i leczniczym oraz przedsiębiorstwom przemysłowo - przetwórczym;

b) lekarzom, lekarzom - dentystom, którzy są uprawnieni do wykonywania praktyki na podstawie posiadanych zaświadczeń rejestracyjnych, wydanych przez właściwe władze;

c) uprawnionym i samodzielnym technikom dentystycznym, praktykującym na obszarach byłych zaborów niemieckiego i austriackiego na podstawie posiadanych zaświadczeń rejestracyjnych, wydanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych lub Ministerstwo Opieki Społecznej;

d) osobom, trudniącym się zawodowo czynnościami techniczno - dentystycznymi, należącym do jednego z zarejestrowanych przez właściwe władze związków techników dentystycznych (pracowników techniczno - dentystycznych);

e) firmom handlowym, trudniącym się sprzedażą artykułów na cele techniczno-dentystyczne (składnicom dentystycznym) na zasadzie właściwych świadectw przemysłowych. Składnice dentystyczne, posiadające na terenie byłych zaborów austriackiego i rosyjskiego świadectwa złotnicze, nie mogą — poza zakupem złota dentystycznego i jego sprzedażą — korzystać z innych prerogatyw, jakie daje posiadanie świadectwa złotniczego;

f) osobom i firmom, trudniącym się przemysłem złotniczym, z wyjątkiem antykwariatów, przedsiębiorstw komisowych i magazynów artykułów dewocyjnych, na zasadzie właściwych świadectw przemysłowych, a na terenie b. zaborów austriackiego i rosyjskiego — posiadającym ponadto świadectwa złotnicze, wydane przez urzędy probiercze. Zwolnienie rzemieślnika od obowiązku wykupienia świadectwa przemysłowego zastępuje — w rozumieniu niniejszego okólnika — posiadanie tego świadectwa (okólnik Min. Skarbu z dnia 27 listopada 1936 r. L. D. V. 44684/4/36). (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 32, poz. 978).

2. Firmy handlowe, trudniące się sprzedażą artykułów przeznaczonych na cele techniczno-dentystyczne, określone w punkcie 1-ym „e" okólnika, (składnice dentystyczne) — mogą sprzedawać złoto dentystyczne, t. j. półfabrykaty złota, przeznaczone do prac dentystycznych, wyłącznie osobom, wymienionym w punktach 1 „a" do „d" okólnika.

3. Osoby i firmy, trudniące się przemysłem złotniczym, — z wyjątkiem składnic dentystycznych, antykwariatów, przedsiębiorstw komisowych, magazynów artykułów dewocyjnych — mogą sprzedawać złoto dentystyczne wyłącznie osobom, wymienionym w punktach od 1 „a" do „e" okólnika.

4. Osoby i firmy, uprawnione do zakupu złota na zasadzie postanowień niniejszego rozdziału, mogą nabywać złoto tylko w takich ilościach, jakie są im normalnie potrzebne do ich produkcji lub wykonywania zawodu w okresie najbliższych 3-ch miesięcy, wliczając w to zapas posiadanego już przez nie złota.

II. Kupno.

5. Uprawnieni wytapiacze złota (rafinerzy) oraz osoby i firmy, trudniące się przemysłem złotniczym, mogą nabywać złoto we wszelkiej postaci z wyjątkiem sztab i monet. Z niniejszego upoważnienia nie mogą korzystać składnice

dentystyczne, antykwariaty, przedsiębiorstwa komisowe i magazyny artykułów dewocyjnych.

6. Złoto kupowane na zasadzie upoważnienia, zawartego w punkcie 5-ym okólnika, może służyć wyłącznie na sprzedaż w ramach uprawnień wynikających z rozdziału I. niniejszego okólnika i na potrzeby własnej produkcji nabywającego, w szczególności do wytwarzania surowców, półfabrykatów ze złota i przedmiotów złotych, posiadających znamiona gotowych do użytku wyrobów.

Przedmiotami posiadającymi znamiona gotowych do użytku wyrobów — w rozumieniu niniejszego okólnika — są takie wykończone i do użytku zdatne przedmioty, które w tej postaci były także przed dniem 26 kwietnia 1936 r. sporządzane ze złota i których wytwarzanie ze złota jest powszechnie przywiązane do ich normalnego przeznaczenia użytkowego.

III. Obowiązek prowadzenia rejestrów.

7. Osoby i firmy, sprzedające złoto w ramach uprawnień wynikających z przepisów punktów 1-go, 2-go i 3-go niniejszego okólnika, obowiązane są prowadzić rejestr rozchodu złota, który winien zawierać następujące rubryki:

a) liczba porządkowa transakcji;
b) data sprzedaży;
c) imię, nazwisko lub firma i dokładny adres nabywcy;
d) podstawa, na zasadzie której sprzedano złoto (zaświadczenie, legitymacja, przez kogo wydana, numer zaświadczenia lub legitymacji);
e) rodzaj, próba i waga brutto złota;
f) suma ogólna w złotych, otrzymana od nabywcy złota;
g) cel nabycia złota;
h) pokwitowanie nabywcy złota wraz z deklaracją treści następującej: „Niniejszym oświadczam, że zakupione złoto łącznie z posiadanym przeze mnie zapasem nie przekracza mego normalnego 3-ch miesięcznego zapotrzebowania oraz że znane mi są postanowienia dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26 kwietnia 1936 r. i okólnika Komisji Dewizowej Nr 10 z dnia 22 maja 1937 r., a w szczególności sankcje karne, przewidziane w wyżej wymienionym dekrecie na wypadek niezgodnego z przepisami dewizowymi obrotu złotem".

Pokwitowanie nabywcy przez podpis jego w rejestrze może być zastąpione oddzielnym dokumentem, który winien zawierać wszystkie powyższe dane.

Osoby, wymienione w punkcie 1 „f" okólnika, winny uwidaczniać w rejestrze rozchodu złota również te ilości złota, które zostały zużyte na własną produkcję wyrobów gotowych.

8. Uprawnieni wytapiacze złota (rafinerzy), składnice dentystyczne i osoby, trudniące się przemysłem złotniczym, obowiązane są prowadzić rejestr przychodu złota nabywanego na podstawie upoważnień przyznanych niniejszym okólnikiem. Rejestr ten winien zawierać następujące rubryki:

a) liczba porządkowa transakcji;
b) data nabycia;
c) rodzaj, próba i waga brutto złota;
d) suma ogólna w złotych, zapłacona poszczególnym sprzedawcom złota.

W przypadkach, gdy złoto zakupione u rafinerów, osób trudniących się przemysłem złotniczym lub w Banku Polskim, bądź też sprowadzono z zagranicy, należy ponadto wymienić w rejestrze źródło nabycia złota.

9. Rejestry, ustalone w punktach 7-ym i 8-ym okólnika, winny być w ten sposób prowadzone, aby każda transakcja była uwidoczniona w osobnej pozycji. Omawiane rejestry, jak również deklaracje i odrębne pokwitowania przewidziane w punkcie 7-ym okólnika, należy w taki sposób przechowywać, aby były zawsze dostępne dla organów kontroli.

10. Komisja Dewizowa bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Polskiego może cofnąć bez podania powodów przyznane niniejszym okólnikiem uprawnienia.

Komisja Dewizowa.

Okólnik Komisji Dewizowej Nr 10 z dnia 13 maja 1936 r. przestaje obowiązywać. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 13, poz. 448).

Komunikat

W sprawie odmrażania wierzytelności niehandlowych w Niemczech.

Do Polskiego Instytutu Rozrachunkowego zwraca się szereg osób w sprawie odmrażania wierzytelności i należności, niepochodzących z tranzakcyj handlowych. Celem wyjaśnienia tej sprawy P. I. R. podaje do wiadomości, co następuje:

1. P. I. R. nie zajmuje się odmrażaniem tych wierzytelności; sprawy związane z tymi wierzytelnościami regulują następujące umowy i układy:

a) układ waloryzacyjny z dn. 5.VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. z r. 1931, Nr 19, poz. 106),

b) układ o Kasach Oszczędności z dn. 14.XII. 1928 r. (Dz. U. R. P. z r. 1931, Nr 19, poz. 108),

c) układ o uregulowaniu stosunków prawnych Niemieckiego Zakładu dla listów zastawnych w Poznaniu z dnia 14.XII. 1928 r. (Dz. U. R. P. z r. 1931, Nr 19, poz. 110),

d) protokół warszawski z dn. 28.XI. 1931 r.,

e) układ o wykupie obligacyj Zachodnio-Pruskich z dnia 10.XI. 1934 r. (Dz. U. R. P. z r. 1937, Nr 1, poz. 1),

f) porozumienie Polsko - Niemieckie z dn. 17.X. 1936 r. w sprawie uregulowania stosunków prawnych waloryzacyjnych (Dz. U. R. P.

z r. 1937, Nr 1, poz. 3; wyjaśnienie w Monitorze Polskim Nr 38 z r. 1937).

2. Rozrachunek przeprowadza Komisja Mieszana, składająca się z Oddziałów: Polskiego i Niemieckiego. Biuro Polskiego Oddziału Polsko-Niemieckiej Komisji dla Rozrachunków Waloryzacyjnych mieści się w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 8, Biuro Niemieckiego Oddziału tej Komisji mieści się w Berlinie W. 8, Markgrafenstrasse 38.

Do przyjmowania sum przeznaczonych do rozrachunku wyznaczono Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 8, a w Rzeszy Niemieckiej — Preussische Staatsbank (Seehandlung), Berlin, W. 8, Markgrafenstrasse 38.

W sprawach związanych z wierzytelnościami, objętymi wyżej podanymi układami i porozumieniami, należy zwracać się do Komisji Mieszanej.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 maja 1937 r. Nr 117).

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 26 maja 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,28	88,85
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,28½	5,26
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,28½	5,26
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	291,27	289,55
Franki francuskie . . .	100 Fr.	23,68	23,54
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	121,10	120,30
Funty angielskie i palest.	1 Ł.	26,19	26,03
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	18,20	17,60
Korony duńskie	100 K.	116,94	116,10
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	131,58	130,60
Korony szwedzkie . . .	100 K.	134,98	134,00
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	23,50	22,80
Łaty otewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,58	11,20
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	124,00	122,00
Pengő węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	98,50	98,00

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
			Złotych	
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	290,55	291,27	289,83
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,78	211,94
Bruksela	100 Blg.	89,10	89,28	88,92
Budapeszt . . .	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	11,55	11,58	11,52
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	116,94	116,36
Londyn	1 Ł.	26,12	26,19	26,05
Tel-Aviv	1 Ł	—	26,19	26,05
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	27,85	27,95	27,75
Montreal	1 Dol.	—	5,29$^5/_8$	5,27$^1/_8$
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,28	5,29$^1/_4$	5,26$^3/_4$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,28$^3/_8$	5,29$^5/_8$	5,27$^1/_8$
Oslo	100 K.	131,25	131,58	130,92
Paryż	100 Fr.	23.62	23,68	23,56
Praga	100 K.	18,38	18.43	18,33
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm . . .	100 K.	134,65	134,98	134,32
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	120,80	121,10	120,50
c) MONETY				
2. Srebro.				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	133.50	131,50

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.